

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตทหารกรณีศึกษาของพื้นที่พิเศษที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบ 1. สภาพการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตทหาร แนวทางการจัดการ ผลการดำเนินงานตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของทหารที่ผ่านมา 2. ความสอดคล้องระหว่างแนวทางการจัดการเปิดพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยว กับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ 3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเปิดพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนการควบคุมการใช้พื้นที่ทหารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการท่องเที่ยวทหารของพื้นที่พิเศษที่ 2 จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม

ผลการศึกษาระบบนี้ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย แต่ตามขอบเขตเนื้อหา ที่ได้ศึกษาจากประชากรที่กล่าวไว้ข้างต้น ประกอบด้วย

4.1 สภาพการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตทหาร แนวทางการจัดการ ผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค

4.2 ความสอดคล้องของการดำเนินการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทหารกับหลักการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในด้านต่อไปนี้

- 4.2.1 การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- 4.2.2 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ
- 4.2.3 การจัดการการสร้างจิตสำนึกรักการอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 4.2.4 การจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น
- 4.2.5 การจัดการการตลาดและบริการนำเที่ยว
- 4.2.6 การจัดการการส่งเสริมการลงทุน

4.3 แนวทางการจัดการเปิดพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการควบคุมการใช้พื้นที่ทหารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม โดยประมาณจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

สำหรับรายละเอียดผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1 สภาพการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตทหาร

4.1.1 ลักษณะสภาพธรรมชาติของพื้นที่

4.1.1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

กองพ栎ระบพิเศษที่ 2 มีลักษณะของพื้นที่เป็นที่ราบติดกับเขิงภูเขานະในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวจะมีอ่างเก็บน้ำชารแม่เย็นซึ่งใช้ประกอบกิจกรรมการพายเรือ ลักษณะความสูงของพื้นที่ สูงไม่เกิน 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประกอบไปด้วยลำธาร และมีน้ำตกตາด หมอกซึ่งแยกแขนงมาจาก น้ำตกแม่สา มีลักษณะของระบบนิเวศป่าไม้มีชั้นสมบูรณ์อยู่ ทำให้พื้นที่ท่องเที่ยวของกองพ栎ระบพิเศษที่ 2 มีศักยภาพค่อนข้างสูงในการใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและนันทนาการตลอดทั้งเพื่อการศึกษาทางด้านธรรมชาติวิทยา

4.1.1.2 ลักษณะดิน

โดยทั่วไปแล้วพื้นที่มีสภาพเป็นภูเขาและมีความชุ่มชื้นของพื้นที่สูง มีสภาพป่าเป็นป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณ ในพื้นที่ป่าเบญจพรรณหรือป่าผสมผลัดใบ ดินที่พบส่วนใหญ่เป็นดินชุดแมริม (Mae Rim Series) มีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง เพราะเนื้อดินร่วน และมีกรวดรายปีนอยู่มากบนผิวดิน เป็นดินที่ง่ายต่อการถูกชะล้างและพังทลาย สภาพของดินในป่าเต็งรังส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นหินกรวดหรือเป็นกรวดลีดอง ชั้นของดินตื้น ผิวน้ำดินตื้นและมีปรมาณอินทริวตุต่า ดินขาดความอุดมสมบูรณ์และเนื้อดินแกะตัวกันแน่นทำให้ดินมีการระบายน้ำได้ดี ดินป่าดิบแล้ง ที่ระดับความสูงระหว่าง 700-1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยมีเมืองชั่น ยางป่า และยางแดงเป็นไม้เด่น สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินดี หน้าดินจะมีชั้นของเศษไม้ ใบไม้และชิ้นสปกคลุมหนาประมาณ 5-10 ซม. สีของดินจะมีสีน้ำตาลแดง ดินชนิดนี้มีความสามารถอุ้มน้ำได้ดี อายุไว้ตามดินชนิดนี้เป็นดินที่ถูกชะล้างได้ง่ายโดยเฉลียวบ้างยิ่งถ้าหากพื้นดินดิน

4.1.1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

มีสภาพของภูมิอากาศของพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีฤดูร้อนในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ฤดูฝนอยู่ในช่วงระหว่างเดือน มิถุนายน-พฤษจิกายน และฤดูหนาวในช่วงระหว่างเดือนธันวาคม- กุมภาพันธ์ ลักษณะโดยทั่วไป มีค่าอุณหภูมิเฉลี่ย 23 – 32 องศาเซลเซียส

4.1.1.4 ความหลากหลายทางชีวภาพพืช

มีสภาพป่าและสังคมพืช ชนิดต่างๆ ไม่น้อยกว่า 2,000 ชนิด ดังนั้นจึงมีความหลากหลายทางชีวภาพพืชที่มีความหลากหลายเหล่านี้เป็นแหล่งรวมทางพันธุกรรมของพืชกินได้ พืชสมุนไพรและยา

1) ลักษณะทางนิเวศวิทยาของป่าชนิดต่างๆ

1.1) ป่าผลัดใบ (Deciduous Forest) เป็นป่าที่มีพืชพรรณไม้ในป่าส่วนใหญ่หรือมากกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ จะผลัดใบในช่วงฤดูแล้ง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน พบรainพื้นที่ที่มีความสูงระหว่าง 330 – 1,000 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิดหลักคือ ป่าเต็งรังและป่าเบญจพรรณหรือป่าผสมผลัดใบ ดังนี้

1.1.1) ป่าเต็งรัง พบรainที่ระดับความสูงระหว่าง 330 – 850 เมตร ตามเนินเขา หรือสันเขาระหว่างแม่น้ำที่ไหลลงมา ไม้ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยไม้เต็งรัง เทียง พลวง พะยอม ซึ่งเป็นไม้ในวงศ์ไม้ยาง ซึ่งจะทนแล้งและทนไฟได้ และจะมีไม้ก่อองค์ชนิดเช่น ก่อแพะขี้นปะปนอยู่ นอกจากนี้ยังมีพืชอิงอาศัยหรือเกาะเกี่ยวที่ขึ้นเกาะอาศัยอยู่บนไม้จะมีอยู่มากหลายชนิด เช่น กล้วยไม้ชนิดต่างๆ ได้แก่ เอื้องแซะ เอื้องคอกน้ำขาม เอื้องแปลงสีฟัน ฯลฯ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2540)

1.1.2) ป่าเบญจพรรณหรือป่าผสมผลัดใบ พบรainในระดับความสูงระหว่าง 330 – 950 เมตร มีสภาพดินที่ดีกว่าหรืออุดมสมบูรณ์มากกว่าดินป่าเต็งรัง พรรณไม้ในป่าผสมผลัดใบมีมากกว่า 74 ชนิด ใน 32 วงศ์ พรรณไม้เด่นที่สำคัญได้แก่ ไม้สัก ตะแบก ประดู่ มะเก็น สมอ ไทย กาสามปี กะบก ฯลฯ นอกจากนี้จะมีไม้ไผ่ชนิดต่างๆ มีพืชเกาะเกี่ยว เกาะอาศัยอยู่หลายชนิด เช่น เอื้องแซะ เอื้องมะขาม เอื้องหัวกระ นมต่าเดีย ตลอดทั้ง茅และไอลก่อนสีดาฯ ส่วนพรรณไม้ชั้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นไม้พุ่ม หญ้าคา หญ้าแฟก หญ้าชนิดอื่นๆ ไม้เกาะและพืชล้มลุกชนิดต่างๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับพรรณไม้ในป่าเต็งรัง

1.2) ป่ากึ่งป่าดิบ (Semi – Evergreen Forest) เป็นป่าที่มีพรรณไม้ชนิดผลัดใบ และไม่ผลัดใบ ขึ้นปะปนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สภาพป่ามีลักษณะที่ค่อนข้างโปรด แต่ซึ้ง เกี่ยวชั่วคราวอยู่ในช่วงฤดูแล้งและมีลักษณะที่แน่นหนาในฤดูฝน เป็นป่าที่พบในระดับความสูง 800-1,000 เมตร ในด้านความหลากหลายของพรรณพืช มีพันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่ไม่น้อยกว่า 1,000 ชนิด ประกอบด้วย ก่อแซะ สาระกีดอย ก่อเดือย เทียง มะขามป้อม ลีบัง ฯลฯ นอกจากนี้ในที่ที่มีความสูงชุมชนสูงและดินลึกดีมีพรรณไม้ในวงศ์ไม้ยาง ตะเคียนทอง และเหียงปะปนเป็น

ไม่มีเด่น และจะมีไม่ใช่ชนิดต่างๆขึ้นปะปนบ้าง ไม่มีพื้นด่างจะประกอบไปด้วยพวกไม้พุ่มและไม้มีลักษณะต่างๆที่ขึ้นหนาแน่นเข่น กระหงลายผักยอดทอง ปรงเข่า ฯลฯ

1.3) ป่าดิบ (Evergreen Forest) ป่าดิบแล้ง (Dry Evergreen Forest) พนกระจาด เป็นที่อยู่ของเด็กหนูที่มีความสูง ระหว่าง 400-1,000 เมตร ตามบริเวณทุบเขาสภาพโดยทั่วไปของป่าดิบแล้งเป็นป่าที่มีพรรณไม้ประเภทผลัดใบขึ้นแซมปะปนอยู่ประมาณ 10 – 25 เปอร์เซ็นต์ของพืชในป่า ไม่ว่าจะเป็นไม้ทั้งหมด พรรณไม้ผลัดใบส่วนใหญ่จะเป็นไม้ชั้นกลางและไม้ชั้นล่าง ดังนั้นในฤดูแล้ง ป่าดิบแล้งจะมีลักษณะที่ค่อนข้าง โปรด়ร়และจะมีลักษณะที่แน่นทึบคล้ายป่าดิบโดยทั่วไปในช่วงฤดูฝน ส่วนลักษณะทางโครงสร้างเป็นป่าที่สูงใหญ่และมีสภาพที่แน่นทึบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูฝน ชั้นเรือนยอดของป่าจะมีอยู่ 3 ชั้น คือ ไม้ชั้นเด่น ไม้ชั้นกลางและไม้ชั้นล่าง เรือนยอดของป่าดิบแล้งจะสูงกว่า 3.5 เมตรซึ่งสูงกว่า บริเวณพื้นป่าในฤดูฝนจะชั้นแรก มีเศษซากของใบไม้ กิ่งไม้ทับกันอยู่ค่อนข้างหนา มีไม้ชั้นล่างขึ้นอยู่อย่างหนาทึบ เป็นป่าที่มีความหลากหลายทางพรรณพืชสูงมาก พรรณไม้เด่นที่มีลักษณะที่สูงใหญ่ (30–40 เมตร) ที่ขึ้นอยู่ประกอบไปด้วยไม้ใบวงศ์ไม้ย่าง โดยเฉพาะไม้ย่างป่าย ซึ่งขึ้นอยู่มาก นอกจากนี้ยังมีย่างแดง ตะเคียนทอง เต็ง ไม้ใบวงศ์ก่อ เช่น ก่อหงู ก่อแดง และยังมีพรรณไม้อื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ประดู่ส้ม มะไฟป่า มะห้า หว้า กาสามปีกและในที่ระดับสูงๆอาจพบไม้ใบวงศ์จำปาย พรรณไม้ชั้นล่างเป็นพรรณไม้ที่ชอบความชื้นสูงขึ้นอยู่อย่างแน่นทึบ เช่น พวงกลดวยป่า หญ้าสองปล้อง ตองลาด นอกจากนี้ยังมีพืชเบ็ดไทย อสมันต้า เฟร็น ปาล์ม ขึ้นปกคลุมอย่างหนาแน่น

(สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2540)

4.1.1.5 ทรัพยากรสัตว์ป่า

ปัจจุบันจำนวนสัตว์ป่าที่เหลืออยู่ค่อนข้างจะน้อยทึ้งในจำนวนชนิดพันธุ์และจำนวนประชากรในแต่ละชนิดพันธุ์ เพราะสัตว์ป่าเหล่านี้ถูกคุกคามและໄล่ค้ามาเป็นอาหาร มากเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก เช่น หนู ชะมด ตุน แมวป่า ฯลฯ สัตว์จำพวกนก สัตว์เลือยกัด สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำและแมลง ยังมีเหลืออยู่หลายชนิดและจำนวนประชากรก็ยังมีอยู่มากพอสมควร ซึ่งปัจจุบันยังมีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเหลืออยู่ไม่น้อยกว่า 61 ชนิด ที่สำคัญได้แก่ พวงหนู ค้างคาว กระรอก ชะมด ตุน ฯลฯ มีนกอչูไม่น้อยกว่า 326 ชนิดและชนิดที่สำคัญได้แก่ ไก่ฟ้าหางลายขาว ซึ่งเป็นไก่ฟ้าชนิดที่หายาก นอกจากนี้ยังมีนกอื่นๆ ที่มีลักษณะสวยงามอีกมากมาย มีสัตว์เลือยกัดขนาดอยู่ไม่น้อยกว่า 50 ชนิด ที่สำคัญได้แก่ เต่าปูอู จิงเหلنน้ำพันธุ์ไทย กิงก้าหนานมลาย ไก่แล็บ งูชนิดต่างๆ ฯลฯ สำหรับสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำมีอยู่ไม่น้อยกว่า 28 ชนิด ที่

สำคัญได้แก่ กะท่าง ซึ่งเป็นสถานนาเดอร์ ชนิดเดียวที่พบในประเทศไทย และเป็นจุดอยู่ดูเทพ หรือ เขียวดูม่วง ซึ่งเป็นสัตว์หายาก ส่วนแมลงจำพวกผีเสื้อ จะมีอยู่ไม่น้อยกว่า 500 ชนิด และมีผีเสื้อกลางคืนไม่น้อยกว่า 300 ชนิด (สถานันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2540)

4.1.2 ทรัพยากรเพื่อการนันทนาการและการท่องเที่ยว

กองพัฒน์พิเศษที่ 2 เป็นหน่วยทหารที่มีศักยภาพทั้งทางด้านสถานที่ บทบาทในด้าน การศึกษาตลอดจนมีทรัพยากรที่เหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและการนันทนาการ ได้ เพราะนอกจากจะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในหน่วย ทหารของกองทัพบกแล้ว ยังเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรภายในหน่วยให้เกิดประโยชน์มาก ขึ้น อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทหารกับประชาชนและหน่วยงานภายนอก จากการของ “เขตทหารห้ามเข้า” ก็เปลี่ยนเป็น “เขตทหาร欣ดีต้อนรับ” อันจะส่งผลให้เกิดการ สร้างรายได้ให้กับกำลังพลและครอบครัวภายในหน่วยตลอดจน นักท่องเที่ยวก็จะได้มีสถานที่ท่อง เที่ยวใหม่ๆ เพื่อการพักผ่อนและการนันทนาการ

สภาพของที่ตั้งที่ไม่ไกลจากตัวเมือง คือ เพียงประมาณ 7.5 กิโลเมตรจากตัวเมือง เชียงใหม่ สู่กองพัฒน์พิเศษที่ 2 อำเภอแม่ริม จ.เชียงใหม่ ใช้เวลาเพียง 15 นาที นักท่องเที่ยวก็จะ ได้มีโอกาสสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกทางทหาร เช่น การยิงปืน การกระโดดหอดูสูง หรือแม้กระทั่งการเดินป่าท่องเที่ยวชมธรรมชาติที่ไม่น่าเชื่อว่า ด้วยระยะเวลา เพียง 15 นาที จากการเดินทางจากตัวเมืองเชียงใหม่ จะได้มีโอกาสสัมผัสรธรรมชาติที่ยังเป็นธรรมชาติที่ค่อนข้างสมบูรณ์ เป็นไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและพืชพรรณ ซึ่งนักท่องเที่ยว สามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและนันทนาการด้วยตนเอง อันประกอบไปด้วย กิจกรรมต่างๆ ดังนี้

4.1.2.1 การเดินป่าเชิงนิเวศ เส้นทางเดินป่าอยู่ในพื้นที่ด้านหลังของหน่วย นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการได้ทั้งแบบ เต็มวันและครึ่งวัน ในระหว่างเดินทาง นักท่องเที่ยวจะได้ เรียนรู้ถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม ทั้งพืชและสัตว์ ชนพิวท์ศันท์ที่สวยงามของธรรมชาติ ได้เรียนรู้ ถึงการดำรงชีพในป่า การได้หาน้ำ พากล่องเรือ โดยจะมีนักคุณศาสตร์ที่มีความรู้ทางด้านนี้โดยเฉพาะ คอยให้ความรู้และเจ้าหน้าที่ค่ายดูแลเรื่องความปลอดภัยระหว่างการเดินป่า

4.1.2.2 การยิงปืนสนาม IPSC เป็นการยิงปืนตามสภาพการณ์ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ให้ คำแนะนำก่อนการยิงจริง ชนิดปืนที่ใช้ประกอบด้วย ปืนลูกยิงอัดลม ปืนพก ขนาด .22 นิ้ว และ ปืนพก ขนาด .38 น

4.1.2.3 การปั้นจักรยาน เป็นการปั้นจักรยานเสือภูเขาแบบแร็คต์ ตามเด่นทางกายใน กองพลรบพิเศษที่ 2 ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสทิวทัศน์ที่สวยงามตามเด่น ทาง โครงการ ได้จัดเตรียมจักรยานไว้รองรับนักท่องเที่ยวจำนวน 30 คัน

4.1.2.4 การกระโดดหอสูง 34 ฟุต เป็นการฝึกกระโดดหอ ลักษณะเช่นเดียวกับการฝึกพลร่มของหน่วยรบพิเศษ นักท่องเที่ยวจะได้ฝึกการทดสอบกำลังใจ สัมผัสกับความตื่นเต้นและจะได้รับเกียรติบัตรพร้อมประดับเครื่องหมายปีกด้วย

4.1.2.5 การเดินแผนที่ - เป้าทิศ นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้ วิธีการใช้แผนที่ประกอบ
เป้าทิศ โดยมีเจ้าหน้าที่คอยให้การแนะนำ เพื่อความปลอดภัยในการเดินป่า และจะได้ศึกษา
ลักษณะของภูมิประเทศที่แตกต่างกัน เวลาที่ใช้ประมาณ 1/2 - 1 ชั่วโมง

4.1.2.6 การพักรแรม พื้นที่พักรแรมจะอยู่บริเวณริมอ่างเก็บน้ำชารแม่เขื่น มีลักษณะเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีความสวยงามและห่างไกลจากแหล่งมนุษย์ จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสรับรู้ความงามของธรรมชาติที่ไม่เสียหาย

4.1.3 ศ้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศหาร

โครงการท่องเที่ยวกองพลรบพิเศษที่ 2 ได้ร่วมมือกับธนัทแม่สอดการท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัลบริการนำเที่ยวเด่นประจำปี พ.ศ. 2539 ร่วมกันจัดทำโครงการท่องเที่ยวขึ้น ซึ่งโครงการท่องเที่ยวอันนี้จะต้องเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ทางหน่วยไม่ได้หวังผลกำไรใดๆจากการจัดทำโครงการ เพียงแต่ต้องการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยทั้งนี้จะต้องไม่ทำลายหรือส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศเดิม อีกทั้งต้องการให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาสัมผัสและสร้างประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกองพลรบพิเศษที่ 2 แห่งนี้ ได้เกิดความตระหนักและจิตสำนึกรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นยังได้รับความสนุกสนานด้วยการเดินทางตามกิจกรรมที่น่าสนใจที่สุด เช่น ปีนเขา ล่องเรือชมแม่น้ำ ฯลฯ รวมถึงการเรียนรู้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของประเทศไทย ที่สำคัญที่สุดคือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสิ่งใดๆ ที่ไม่ควรทำ ไม่ปล่อยขยะ ไม่สูบบุหรี่ ไม่กินอาหารในสถานที่ห้าม ก็จะช่วยให้โลกของเราเป็นไปอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

4.1.3.1 เส้นทางการเดินป่า เส้นทางที่ทหารและบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยวได้จัดทำขึ้นนี้ เป็นเส้นทางเดินเท้าชนิดเส้นทาง 1 คนเดินอันจะส่งผลกระทบต่อธรรมชาติน้อยที่สุด ไม่ได้มีการตัดแปลงไปจากทางเดินที่มีอยู่เดิม อันประกอบไปด้วยลักษณะของเส้นทาง 3 เส้นทางดังนี้

1) เส้นทางอย่างง่าย เป็นเส้นทางระยะสั้นๆ ก้าวเดินง่ายๆ ต่อการเดิน หมาย

2) เส้นทางระดับปานกลาง เป็นเส้นทางเดินที่ยากลำบากกว่าระดับแรกด้วยลักษณะของภูมิประเทศที่ซับซ้อนขึ้น ยกขึ้นลงมาสำหรับวัยรุ่น และผู้ที่ต้องการหาประสบการณ์แบบใหม่

3) เส้นทางระดับยาก เป็นเส้นทางเดินที่มีลักษณะของภูมิประเทศที่ยากลำบาก ต้องใช้กำลังด้านร่างกายและการสูงชั้น การไต่จากหน้าผาสูงชัน การปีน-ไต่ขา ซึ่งหมายความว่าต้องน้ำหนักต้องใช้แรงที่ต้องการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวเดินป่าในภูมิประเทศที่ยากลำบากตลอดจนขอบเขตภูมิภาคและใช้วิธีการทางทหารเข้ามาร่วมในการเดินป่า ซึ่งเส้นทางนี้หมายความว่าต้องผ่านภูมิภาคและต้องมีผู้นำที่ต้องการเดินทาง และหมายความว่าต้องมีผู้ที่ต้องการเดินทาง

4.1.3.2 คณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวทหาร ในการดำเนินงานและการจัดการน้ำกองพบรบพิเศษที่ 2 ได้จัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวกองพบรบพิเศษที่ 2 โดยมีผู้บัญชาการกองพบรบพิเศษที่ 2 เป็นประธาน โดยคณะกรรมการแบ่งออกเป็น 8 ฝ่ายและมีหน้าที่ในการทำงานด้านการท่องเที่ยวต่างๆ กันดังนี้

1) คณะกรรมการอำนวยการ/บริหาร มีหน้าที่กำหนดนโยบายให้คำแนะนำแนวทางปฏิบัติ อำนวยการ และกำกับดูแลการดำเนินงานตามโครงการท่องเที่ยวกองพบรบพิเศษที่ 2 ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2) คณะกรรมการฝ่ายสิทธิประโยชน์ มีหน้าที่ตามแผนงานและดำเนินการจัดทำงบประมาณเข้ากองทุนโครงการท่องเที่ยวกองพบรบพิเศษที่ 2 ให้เพียงพอต่อการสนับสนุนการดำเนินงาน ตามโครงการรวมทั้งการกำหนดมาตรการต่างๆ ต่อผู้ให้การสนับสนุนโครงการตามแนวทางที่เหมาะสม

3) คณะกรรมการฝ่ายแผนงานและโครงการ มีหน้าที่จัดทำแผนและกำหนดแนวทางการดำเนินงานของโครงการท่องเที่ยวกองพบรบพิเศษที่ 2 กำกับดูแลการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

4) คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล มีหน้าที่วางแผน ติดตามประเมินผลกิจกรรมการท่องเที่ยวและแผนงานโครงการท่องเที่ยวกองพบรบพิเศษที่ 2 รวมทั้งวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

5) คณะกรรมการฝ่ายกฎหมาย มีหน้าที่เสนอแนะ การดำเนินการตามโครงการ ท่องเที่ยว กองพัฒนาพิเศษที่ 2 ที่สอดคล้องกับหลักการของกฎหมาย รวมทั้งกฎระเบียบใดๆ ที่เกี่ยวข้องและแสวงหาวิธีการ หลักฐานใดๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการเกื้อหนุนให้การดำเนินงานของกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

6) คณะกรรมการฝ่ายรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่ วางแผน ดำเนินการ เสนอแนะ กำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยและการจราจร โดยภาพรวมให้กับการดำเนินงาน ตามโครงการท่องเที่ยว

7) คณะกรรมการฝ่ายヘルปัญญา มีหน้าที่รับผิดชอบดูแล รักษา และดำเนินการ เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ กองทุนโครงการท่องเที่ยวกองพัฒนาพิเศษที่ 2 ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการท่องเที่ยวกองพัฒนาพิเศษที่ 2 กำหนด

8) คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการและประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่วางแผนดำเนินการ ประสานงานเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการท่องเที่ยวกองพัฒนาพิเศษที่ 2 และการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมของโครงการ เพื่อไปสู่เป้าหมายต่างๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ด้วยการกำหนดรูปแบบการจัดการในระบบของคณะกรรมการ มีการกำหนด กิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ และศักยภาพทั้งด้านพื้นที่และความถนัดทางทหารของ กองพัฒนาพิเศษที่ 2 และที่สำคัญที่สุด คือ แนวนโยบายจากผู้บังคับบัญชาของกองพัฒนาพิเศษที่ 2 ที่จะ ให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งให้ค้น (กำลังพล ครอบครัว) มีรายได้เสริมจากการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว จึงได้มีการสนับสนุนให้กำลังพลและครอบครัว สมัครเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวกองพัฒนาพิเศษที่ 2 เช่น การเป็นมัคคุเทศก์ห้องถิน การเป็นแม่บ้านคุณแม่บ้านพักริบรอง การประกอบและขายอาหาร ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับการ จัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ข้อนี้ที่ว่า การท่องเที่ยวนั้น จะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนท้องถิน ในที่นี้อาจถือได้ว่า กำลังพล ครอบครัวทหารก็เป็นประชาชนท้องถินใน ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่นกัน โดยที่โครงการท่องเที่ยวกองพัฒนาพิเศษที่ 2 มีวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของกองทัพบก เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติภายในหน่วยให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการสร้างโอกาสให้เกิดรายได้หมุนเวียนให้กับกำลังพลและครอบครัว เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างหน่วยทหารกับประชาชน นักท่องเที่ยว และ/หรือ หน่วยงานภายนอกที่เข้ามาร่วม

กิจกรรมภายในหน่วย และเพื่อพัฒนาพัฒนาลักษณะให้มีจิตความสามารถทางทหาร อันเป็นประโยชน์ต่อความร่วมมือในอนาคต

4.1.3.3 การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวที่จัดให้มีขึ้นในกองพลรบพิเศษที่ 2 กิจกรรมที่สำคัญอันหนึ่งก็คือการท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ เป็นการใช้ทรัพยากรและศักยภาพที่มีสถานที่ทำการฝึกทางทหารประสมกัน โดยที่ทหารร่วมกับบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยว ได้ร่วมกันวางแผนและจัดการในด้านนี้ คือ

1) มีการแบ่ง Zone พื้นที่ เป็น 3 โซนด้วยกันคือ พื้นที่หน่วยงานราชการ พื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมเดินป่าและนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว และพื้นที่จะจัดไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่กองพลรบพิเศษที่ 2 เป็นหน่วยงานราชการ จึงต้องดำเนินถึงผลกระทำของความมั่นคงของหน่วยเป็นสำคัญ แต่ที่ไม่ได้ทำให้นักท่องเที่ยวต้องรู้สึกถึงความอึดอัด จึงมีจุดของการบริการนักท่องเที่ยว และได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวไว้โดยเฉพาะ

2) มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว คือไม่ควรเกินกลุ่มละ 10 คน เพราะนอกจากจะต้องมีการจำกัด ด้วยเหตุผลของการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย การดูแล และให้คำแนะนำข้อมูลต่าง ๆ จากมัคคุเทศก์แล้ว สิ่งที่ทหารได้ดำเนินก็คือ การที่จะไม่ทำให้นักท่องเที่ยวสร้างผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในพื้นที่ หรือให้กระทบน้อยที่สุด เพื่อให้สภาพแวดล้อมคงความสมบูรณ์ และเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

3) มีระบบการจัดการด้านนักพิยารอยโดยเฉพาะข้อมูลฟอยที่จะมีขึ้น โดยอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวจะนำเข้าไปต้องเป็นอุปกรณ์ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาขยะตามมา หรือจะต้องนำกลับลงมาทุกชิ้นเมื่อสิ้นสุดการท่องเที่ยว อีกทั้งறรงค์ให้นักท่องเที่ยวร่วมกันเก็บขยะที่มีอยู่เดิมนำกลับลงมา กำจัด เป็นการสร้างสำนึกรักต่อธรรมชาติ ให้กับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

4.1.3.4 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการนำเที่ยว

เนื่องจากเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเดิมมากนัก เพียงแค่ปรับพื้นที่บางส่วนที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ให้สะอาดและปลอดภัยมากขึ้น โดยที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ก็ใช้วัสดุที่ก่อผลกระทบต่อกลางสากลพื้นที่ คือ พยายามให้คงสภาพเดิมมากที่สุด และกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ตลอดจนความมุ่งหวังในการจัดบริการนำเที่ยวที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งก็คือ มุ่งหวังให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลและรู้ด้านนิเวศ และเกิดความรู้สึกรักและห่วงใยในทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้มีการจัดให้มีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ด้านนิเวศพืชพรรณ และดั้งเดิมในการบริการนำเที่ยว ตลอดจนมีการอบรมให้

กำลังพล (ทหาร) ที่สนับที่จะเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวเข้ามาเป็นมัคคุเทศก์ท่องถิ่นด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการสร้างโอกาสของการมีส่วนร่วมและกระจายรายได้แก่กำลังพล อันเป็นการตอบสนองนโยบายของการห้องเที่ยวเชิงนิเวศอันหนึ่ง ก็คือ การจัดการการมีการร่วมของประชาชนห้องถิ่น

4.1.3.5 การจัดการการสร้างจิตสำนึก

โครงการท่องเที่ยวกองพลตรบพิเศษที่ 2 โดยนโยบายของผู้บัญชาการกองพลตรบพิเศษที่ 2 ได้มีวิสัยทัศน์ ความตระหนัก และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบกับได้เห็นสภาพของความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ อื่น ๆ จึงได้ให้นโยบายของการห้องเที่ยวที่จะมีขึ้นภายในหน่วยฯ จะต้อง เป็นการห้องเที่ยวที่ยั่งยืน ตอบสนองกระแสความต้องการทางสังคม และไม่หวังผลกำไรทางธุรกิจ อีกทั้งจะต้องให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาห้องเที่ยวในพื้นที่เกิดความรู้สึกรักและห่วงเห็นในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้มีการจัดการการห้องเที่ยวที่จะมีขึ้นในพื้นที่ทหาร ให้เป็นการจัดการการห้องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีมัคคุเทศก์เป็นผู้ให้ความรู้และข้อมูลด้านนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงความสำคัญ และความสัมพันธ์ การพึ่งพาระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ในการสาธารณูปโภค ประกอบอาหาร โดยใช้วัสดุจากธรรมชาติ โดยผ่านการปฏิบัติจริง

4.1.3.6 การจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชนในห้องถิ่น

การจัดการการห้องเที่ยวที่จะมีความยั่งยืนได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนผู้เป็นเจ้าของพื้นที่และทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว และโครงการท่องเที่ยวที่กองพลตรบพิเศษที่ 2 นี้ มีประชาชนห้องถิ่นอยู่ 2 ส่วน ก็คือ กำลังพลภายในหน่วยกองพลตรบพิเศษที่ 2 และกรมรับพิเศษที่ 5 และอีกส่วนหนึ่งก็คือ ชุมชนชาวเคียงข้างที่เป็นชาว夷ในพื้นที่ห้องเที่ยวในส่วนของอุทยานดอยสุเทพ-ปุย ซึ่งในการจัดการด้านนี้ในเมืองต้น ได้พิจารณาแต่ประชาชนห้องถิ่นในส่วนแรกหรือกำลังพลภายในหน่วยฯ เพราะมีความพร้อมในการให้ข้อมูลด้านห้องเที่ยวมากกว่า ประกอบกับนโยบายของผู้บัญชาการกองพลตรบพิเศษที่ 2 ต้องการให้การห้องเที่ยวที่มีขึ้นสร้างรายได้แก่กำลังพล จึงได้เปิดรับสมัครผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ และจัดให้มีการอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ห้องถิ่นในการให้บริการนำเที่ยวเชิงนิเวศแก่กำลังพลที่สนใจ พร้อมทั้งให้ครอบครัว (แม่บ้าน) ดูแลในส่วนของบ้านพัก การประกอบอาหารเดี่ยงนักห้องเที่ยว เป็นต้น และยังมีแผนการเปิดโอกาสให้ขายของที่ระลึก หากมีปริมาณนักห้องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันการดำเนินการห้องเที่ยวทุกครั้งจะต้องมีมัคคุเทศก์ห้องถิ่นเข้าร่วมด้วย ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอนด้านพืชสมุนไพร การประกอบอาหาร

เพื่อการยังชีพในป่า การสาซิตกับดักสัตว์ ตลอดจนการอำนวยความปลอดภัยและการบำรุงพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว

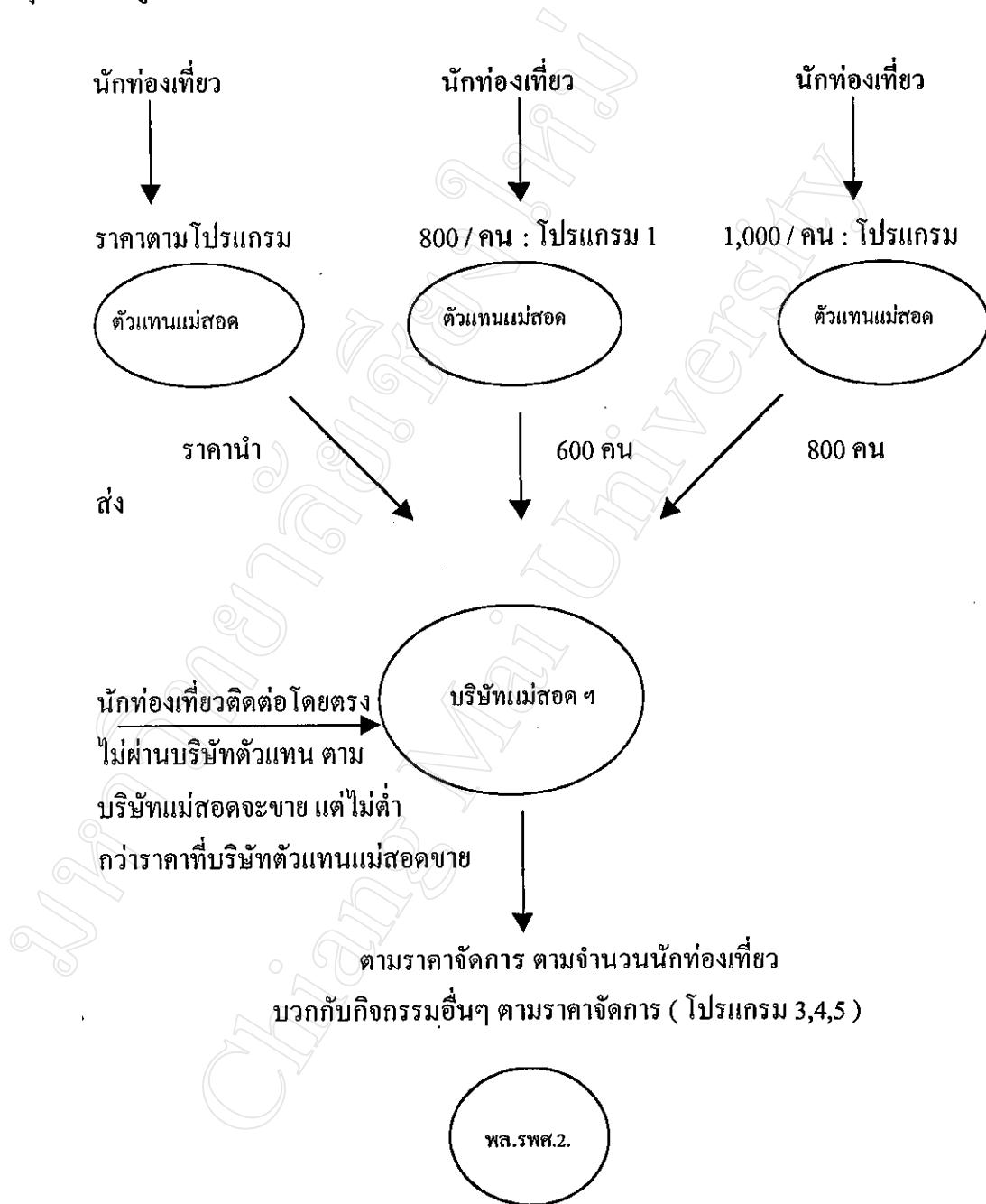
ในส่วนของประชาชนท้องถิ่นในกลุ่มที่ 2 หรือ ชุมชนช่างเคียนนี้ ปัจจุบันชุมชนกลุ่มนี้ได้บุกรุกพื้นที่ป่าไม้ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ โดยบุกรุกทำไร่ลินจี ไร่ข้าวโพด และมากกว่านั้นกำลังตัดต้นไม้และเผาถางป่าเพื่อทำถนนขนาดอยู่ต่อไป ในการท่องเที่ยวแต่ละอย่าง ในระดับแผนงาน ยังขาดงบประมาณและเงินทุน เพื่อการอบรมนี้ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เช่น การเชิญวิทยากร การจัดการต้านต่าง ๆ แต่ถึงเห็นว่าหากนำชุมชนกลุ่มนี้เข้าสู่โครงการท่องเที่ยวได้ จะเกิดผลดีก็คือ ชุมชนเกิดรายได้ และเกิดความรู้สึกเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่บุกรุกเผาถางป่า อันจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวของพัฒนาพิเศษที่ 2 ประกอบไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

4.1.3.7 การจัดการด้านการตลาดและการลงทุน

เนื่องจากทางกองงบประมาณพิเศษที่ 2 ไม่เคยมีความรู้ความต้นทางด้านการจัดการด้านธุรกิจท่องเที่ยว จึงได้ประสานความร่วมมือกับบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยว ในการร่วมวางแผนทางด้านต่าง ๆ ตลอดจนด้านการตลาดและการลงทุน โดยทางผู้บัญชาการกองงบประมาณพิเศษที่ 2 ได้ให้นโยบายหลักคือ จะต้องเป็นการดำเนินการที่ไม่หวังผลกำไรทางธุรกิจ ต้องคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณ ตลอดจนจะต้องเป็นการขยายที่เหมาะสมและมีอัตราคาดการณ์ต่างกันระหว่างบุคลากรทั่วไป และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ดังนั้นทางคณะกรรมการการท่องเที่ยวของพัฒนาพิเศษที่ 2 ร่วมกับบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยวจึงได้ประชุมและพิจารณาการกำหนดหลักการด้านการตลาดของโครงการท่องเที่ยวของกองงบประมาณพิเศษที่ 2 มีดังนี้

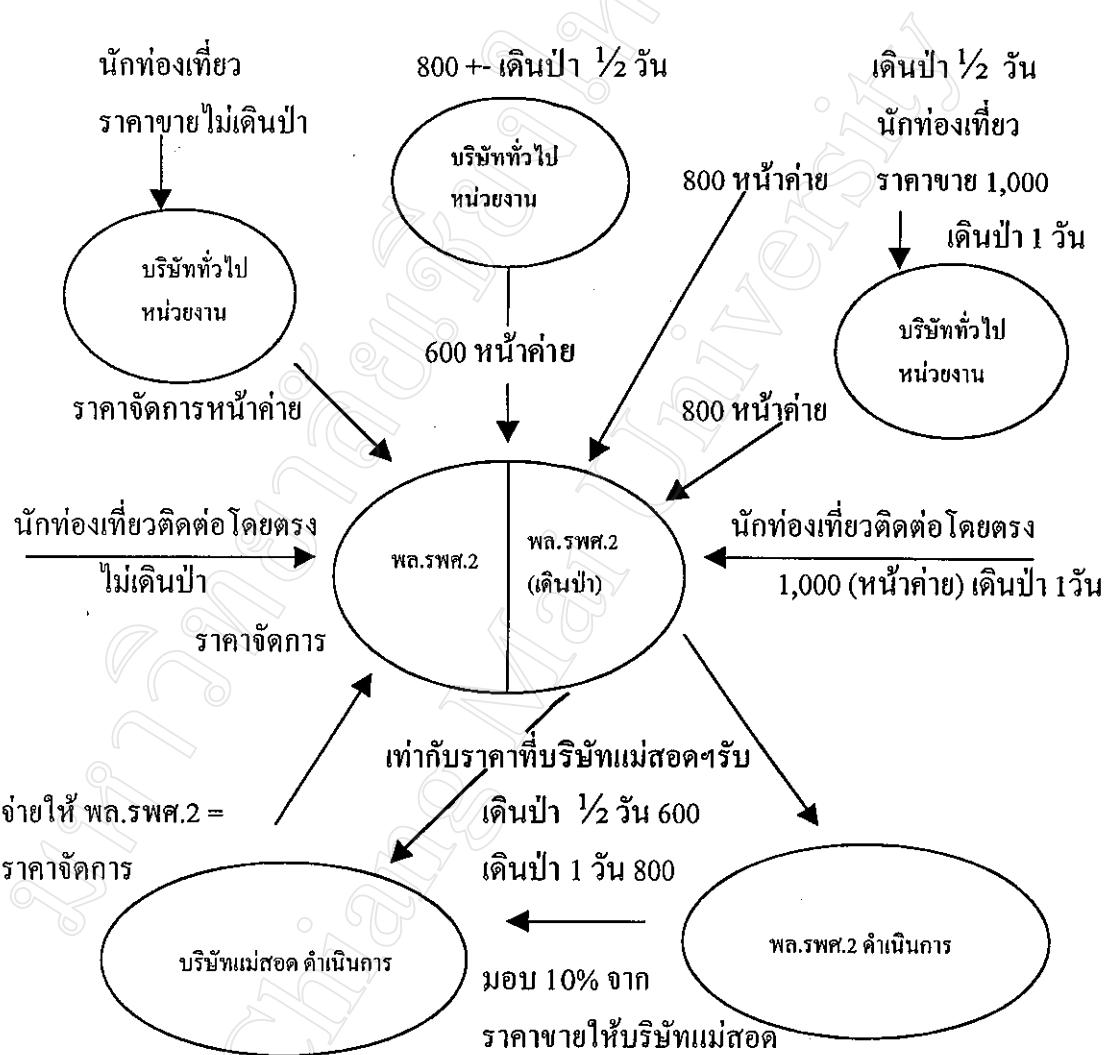
แบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ลูกค้าของบริษัท แม่สอดการท่องเที่ยว และตัวแทนของบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยว

การขนส่งบริษัทแม่สอดฯ รับผิดชอบทั้งหมด

กลุ่มที่ 2 คูณค่านองบธิษัททั่วไป หน่วยงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับบธิษัทและนักท่องเที่ยวทั่วไปติดต่อ หน่วยโดยตรง

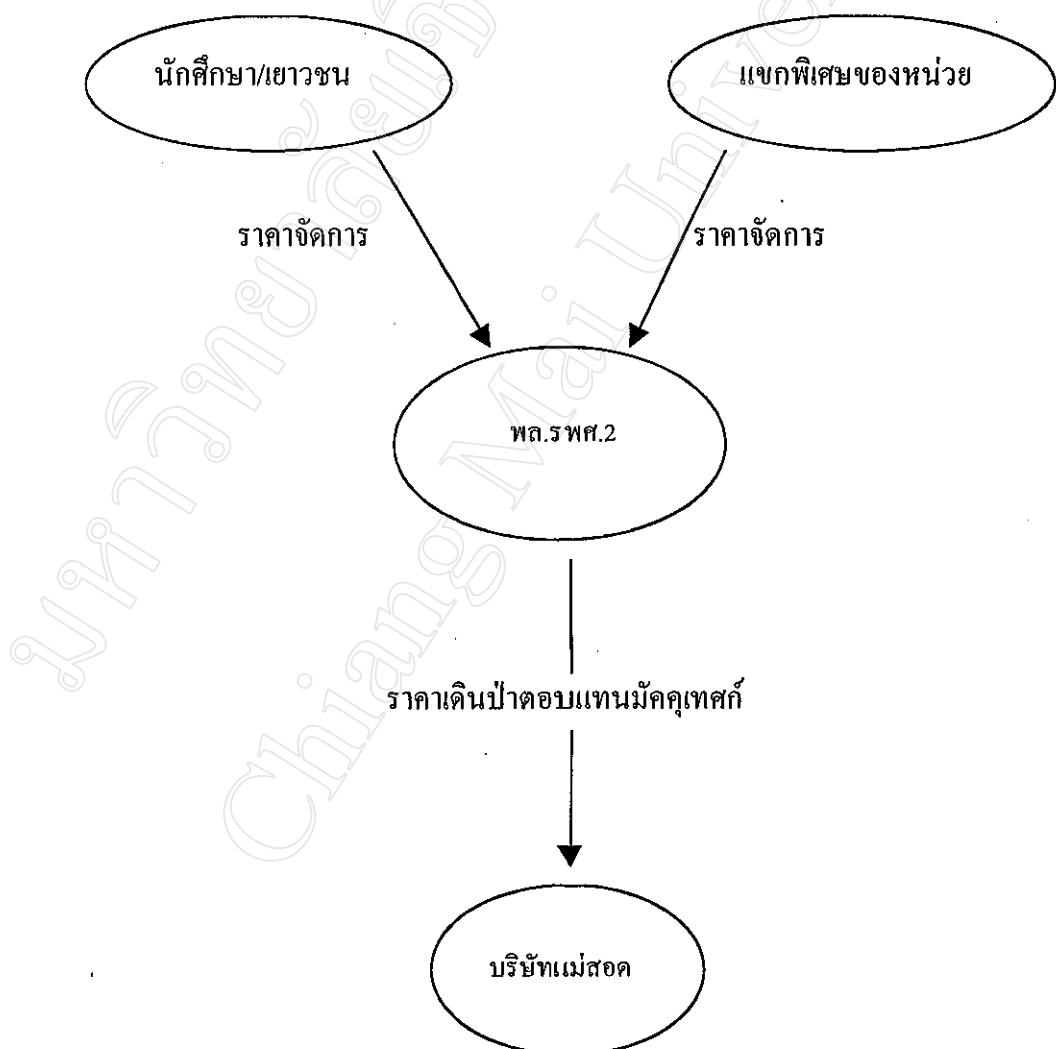

(หมายเหตุ การกำหนดราคานักท่องเที่ยว กลุ่มที่ 2 ให้กองพัฒนาฯ ที่ 2 เป็นเส้นอนบธิษัทแม่สอด การท่องเที่ยว)

กตุ่มที่ 3 นักศึกษาและเยาวชน

กตุ่มที่ 4 แขกพิเศษของหน่วยงาน

หลักการกำหนดราคา : ตามราคาราชการของหน่วย เพื่อตอบแทนสังคมและเศรษฐกิจของหน่วย
 : หากเดินป่าด้วย บริษัทแม่สอดฯ ยินดีสนับสนุนมัคคุเทศก์
 : พล.รพก.2 ตอบแทนค่ามัคคุเทศก์ให้บริษัทแม่สอดฯ

4.1.5 ความคาดหวังของคณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทหาร ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของกองพลรบพิเศษที่ 2

เป็นผลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มของนายทหาร ที่เป็นคณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กองพลรบพิเศษที่ 2 ในประเด็นของ ความคาดหวังในการท่องเที่ยวที่มีขึ้นในพื้นที่ รายละเอียดของผลการสัมภาษณ์ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ พันเอก เซิดชัย จันทร์เทศ พันโท สายแฉท์ เมืองครี และ พันโท ชาตรี กิตติชจร รายละเอียดของผลการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

- 1) โครงการท่องเที่ยวของกองพลรบพิเศษที่ 2 เป็นที่รู้จักแก่นุคคลทั่วไป และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว
- 2) การท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้แก่กำลังพลภายในหน่วย ตลอดจนสู่ภาคต่าง ๆ ภายนอกหน่วย
- 3) การท่องเที่ยวของกองพลรบพิเศษที่ 2 ก้าวไปสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มั่นคง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 4) คงความสมมูลของทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนมีสภาพผืนป่าที่คงความสมมูลนี้ ตลอดจนมีภูมิทัศน์ของการท่องเที่ยวที่น่าประทับใจ
- 5) นักท่องเที่ยวเกิดความตระหนักรู้ด้านธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายหลังสืบสาน การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวท่าหารกองพลรบพิเศษที่ 2

4.1.6 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการและการบริการในแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท่าหาร

จากการเก็บข้อมูลสนามด้วยการใช้แบบสอบถาม นักท่องเที่ยวจำนวน 40 คน ที่เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าหารกองพลรบพิเศษที่ 2 ในช่วงเดือน กันยายน - พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม ส่วนที่ 2 คือข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวท่าหารกองพลรบพิเศษที่ 2 และ ส่วนที่ 3 คือ ข้อมูลด้านความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว ผลการศึกษา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมของนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมของนักท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 40 คน
เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ดังแสดงในตารางที่ 2
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าหาร กองพลรบพิเศษที่ 2 จำนวนตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ

รายการ	นักท่องเที่ยว (N = 40)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	27	67.5
- หญิง	13	32.5
2. อายุ		
- ไม่เกิน 20 ปี	5	12.5
- 21-30 ปี	18	45.0
- 31-40 ปี	14	35.0
- 41-50 ปี	2	5.0
- มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	1	2.5
3. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนต้น	4	10.0

- มัชhimศึกษาตอนปลาย	1	2.5
- ปวช. ปวส. – อนุปริญญา	13	32.5
- ปริญญาตรีและสูงกว่า	22	55.0
4. รายได้		
- 5,000 – 10,000 บาท	19	47.5
- 10,001 – 15,000 บาท	14	35.0
- 15,001 – 20,000 บาท	4	10.0
- มากกว่า 20,000 บาท	3	7.5
5. อาชีพ		
- รับราชการ	7	17.5
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	5.0
- พนักงานบริษัทเอกชน	20	57.5
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3	7.5
- นักเรียน / นักศึกษา	4	10.0
- แม่บ้าน	1	2.5

ตารางที่ 2 พนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงไป อายุ 31-40 ปี ร้อยละ 35.0 จะพบว่า พนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในระหว่างอายุ 21-30 ปี

ระดับการศึกษามากกว่าครึ่งอยู่ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงไปเป็นระดับ ปวส.-อนุปริญญา ร้อยละ 32.5 ส่วนรายได้อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.5 และ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 35.0

นักท่องเที่ยวมีระดับรายได้ระดับปานกลาง คือ 5,000-15,000 บาท ส่วนอาชีพของนักท่องเที่ยว มากกว่าครึ่งเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 57.5

ส่วนที่ 2 ข้อมูลประสบการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตารางที่ 3 ข้อมูลด้านประสบการณ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รายการ	นักท่องเที่ยว (N = 40)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
- เคย	20	50.0
- ไม่เคย	17	42.5
- ไม่ตอบ	3	7.5
2. ขนาดของกลุ่มนักท่องเที่ยว		
- มาลำพังคนเดียว	1	2.5
- มาเป็นกลุ่ม (3-8 คน)	39	97.5
3. แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทั่วไป		
กองพรมนพิเศษที่ 2		
- เพื่อน / ญาติ	17	42.5
- หน่วยงานกองพรมนพิเศษที่ 2 และกองพรมนพิเศษที่ 5	7	17.5
- นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว / เดินทาง	0	0
- สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	0	0
- จากบริษัททัวร์	16	40.0
- มัคคุเทศก์	0	0
4. วิธีการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั่วไป		
กองพรมนพิเศษที่ 2		
- ติดต่อกับหน่วยงานกองพรมนพิเศษที่ 2 โดยตรง	32	80.0
- ซื้อหัวร์สำเร็จรูปจากบริษัทท่องเที่ยว	8	20.0

5. ความเหมาะสมของราคาที่จ่ายในการห้องเที่ยว - เหมาะสม - ไม่เหมาะสม - ไม่ตอบ	10 26 4	25.0 65.0 10.0
6. เหตุผลที่ตอบราคาที่ไม่เหมาะสม - แพงเกินไป	26	100
7. ระดับราคาที่เหมาะสม - 350 - 400 บาท / คน / เดินป่า 1 วัน - 450 - 500 บาท / คน / เดินป่า 1 วัน - 500 - 800 บาท / คน / เดินป่า 1 วัน	15 8 3	57.7 30.8 11.5
8. ความคิดเห็นต่อลักษณะการจัดการการห้องเที่ยวนิเวศ ทหารกองพตรงบพิเศษที่ 2 - เป็นการห้องเที่ยวเชิงนิเวศ - ไม่ใช่การห้องเที่ยวเชิงนิเวศ - เป็นการห้องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ยังไม่สมบูรณ์	34 0 6	85.0 0 15.0
9. เหตุผลที่เห็นด้วยกับการจัดการการห้องเที่ยวนิเวศ - นิเวศ <ol style="list-style-type: none"> - ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและพยายามที่จะรักษา สภาพแวดล้อมให้ได้มากที่สุด - ได้มีโอกาสศึกษาระบบทัศนศิลป์และภูมิปัญญาที่น่าสนใจ - มีการอนุรักษ์ป่าไม้ - เส้นทางเดินไม่ยากจนเกินไป สภาพเป้าหมายคง สมบูรณ์อยู่ - ไม่ตอบ	5 20 4 3 2	14.7 58.8 11.76 8.82 5.6

จากตารางที่ 3 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 เคยมีประสบการณ์ในการห้อง
เที่ยวนิเวศมาแล้ว จำนวนมากห้องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม จำนวน 3-8 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 โดยที่รับ

ทราบข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพัฒนพิเศษที่ 2 จากเพื่อน/ญาติ ร้อยละ 42.5 และทราบจากบริษัททัวร์ร้อยละ 40.0

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวท่ามกลางที่น้ำที่อีกส่วนหนึ่งคือ ร้อยละ 20 ซึ่งทัวร์สำเร็จฐานจำนวนบริษัทท่องเที่ยวและมากกว่าครึ่งของนักท่องเที่ยวคิดว่าราคาไม่เหมาะสม ร้อยละ 65.0 โดยทั้งหมดคิดว่าราคาน้ำตกเกินไป สำหรับราคาน้ำตกที่เหมาะสม-สมส่วนใหญ่ร้อยละ 57.7 เห็นว่าควรอยู่ที่ ราคา 350-400 บาท/คน/เดินป่า 1 วัน

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวจำนวนมากถึง ร้อยละ 85.0 มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวของท่ามกลางเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้วยเหตุผลที่ว่า ได้มีโอกาสศึกษาธรรมชาติและลิ้งแวงด้อมพร้อมกับเรียนรู้ชีวิต การดำรงชีพในป่า ร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและพยายามที่จะรักษาสภาพแวดล้อม ร้อยละ 14.7 มีการอนุรักษ์ป่าไม้และสภาพป่าซึ่งคงสมบูรณ์อยู่ คิดเป็นร้อยละ 11.76 , 8.82 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อ แหล่งท่องเที่ยวของกองพัฒนพิเศษที่ 2

ตารางที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่ามกลาง

รายการ	นักท่องเที่ยว (N = 40)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. บรรยายค่าในการท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ		
- ตื่นเต้น ผจญภัย สนุกสนาน	38	95.0
- เฉยๆ	2	5.0
- น่าเบื่อหน่าย ไม่ประทับใจ	0	0
2. เส้นทางที่ใช้ในการเดินป่า		
- สะดวกสบาย เดินทางได้สะดวก	7	17.5

- ไม่ยาก ไม่ง่ายเกินไป	27	67.5
- ยากลำบาก	6	15.0
- ควรปรับปรุง	0	0
3. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว		
- ปลอดภัยดี	37	92.5
- ไม่มีความปลอดภัย	3	7.5
4. กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้น		
- สนุกสนาน น่าประทับใจ	38	95.0
- เนยๆ	2	5.0
- น่าเบื่อหน่าย ไม่สนุกสนาน ไม่น่าประทับใจ	0	0
5. สิ่งที่ได้รับหลังจากเสร็จสิ้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในกองพรมพิเศษที่ 2		
- ได้เรียนรู้ การใช้ชีวิตของพ่อแม่ในปัจจุบัน	2	5.0
- ความสนุกสนานจากการเดินทาง	25	62.5
- ความรู้ด้านนิเวศและ ประสบการณ์ที่เปลี่ยนใหม่	11	27.5
- ไม่ตอบ	2	5.0
6. ความสนใจที่กลับมาท่องเที่ยวในกองพรมที่ 2		
- มาก	40	100
- ไม่มาก	0	0
7. เหตุผลที่สนใจกลับมาท่องเที่ยว		
- สนุกสนาน น่าสนใจ ประทับใจธรรมชาติ	6	15.0
- ขอบการท่องเที่ยวผจญภัย กิจกรรมที่ตื่นเต้น	15	37.5
- ได้ประสบการณ์ที่เปลี่ยนใหม่ เช่นการเดินป่า และ การใช้ชีวิตในป่า	9	22.5
- มีสภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์ สวยงามตามธรรมชาติ อีกทั้งได้เรียนรู้ด้านนิเวศร่วมด้วย	10	25.0
8. อุปสรรคที่พบจากการท่องเที่ยวเดินป่า		
- ไม่มีความปลอดภัยเรื่องการลงขา	17	42.3

<ul style="list-style-type: none"> - ทางลื่น ดินโคลน ติดรองเท้า เดินลำบาก - ห้องน้ำไม่เพียงพอ - การเตรียมงานของเจ้าหน้าที่ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว - ไม่มี <p>9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ท่าเรือแหล่งท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ที่มีความสามารถในหลายด้าน ๆ - ท่าเรือเป็นมิตรกับประชาชน ไม่น่ากลัว และน่ากราบไหว้ - มีมนุษย์สัมพันธ์และมีความเป็นสุภาพบุรุษมาก มีน้ำใจ - เจ้ายังไง ไม่รู้สึกเปลี่ยนแปลง <p>10. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวท่าเรือพลรับพิเศษที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงด้านความปลอดภัยในเส้นทางเดินป่า เช่น การมีอุปกรณ์เพิ่มความปลอดภัยขณะไต่เชือกลงเขาหน้าตา น้ำตก - ควรเพิ่มสื่อความหมายชาร์มชาติติดลดวงเพิ่มเติม การแนะนำเรื่องพืชพรรณระบบนิเวศให้มากขึ้น - การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว - การเพิ่มความน่าสนใจของเส้นทางโดยการเพิ่มกิจกรรมบางกิจกรรม เช่น การดำเนินชีวิตริมแม่น้ำ การจัดการแสดงภูเขา เป็นต้น - ดีอยู่แล้ว ไม่ต้องปรับปรุง 	10 2 4 7 6 11 20 3 13 8 4 5 10	25.0 5.0 10.0 17.5 15.0 27.5 50.0 7.5 32.5 20.0 10.0 12.5 25.0
--	--	--

จากตารางที่ 4 พบว่า นักท่องเที่ยวถึงร้อยละ 95.0 คิดว่าบรรยกาศในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความดีนั้นเด่น ผ่อนคลาย สนุกสนาน มากกว่าครึ่งคือร้อยละ 67.5 คิดว่าเส้นทางที่ใช้ในการเดินป่ามีลักษณะไม่ยากไม่จ่ายจนเกินไป และร้อยละ 92.5 ของนักท่องเที่ยวคิดว่า ใน การท่องเที่ยวในกองพ栎บพิเศษที่ 2 แห่งนี้ มีความปลอดภัย อีกทั้งเก็บห้องหมวดของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 95.0 คิดว่า กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้น มีความสนุกสนาน น่าประทับใจ มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 62.5) คิดว่า ภัยหลังจากท่องเที่ยวในกองพ栎บพิเศษที่ 2 นักท่องเที่ยว ได้รับความสนุกสนานจากการเดินทาง รองลงมาคือ ได้รับความรู้ด้านนิเวศและประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ร้อยละ 27.5 และ ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตของทหาร ในป่า ร้อยละ 5.0 เป็นที่น่าสังเกตว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดมีความสนใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวในกองพ栎บพิเศษที่ 2 อีก ด้วยเหตุผลที่คิดว่า ขอบเขตท่องเที่ยวที่ ผ่อนคลาย มีกิจกรรมที่ดีนั้น เด่น มากที่สุด ร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ การที่แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์สวยงามตามธรรมชาติ อีกทั้ง ได้เรียนรู้ด้านนิเวศร่วมด้วย ร้อยละ 25.0 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวซึ่งได้ให้ข้อมูลเห็นแก่กันอุปสรรคที่พบจากการท่องเที่ยวเดินป่า คือ ร้อยละ 42.3 คิดว่า ยังขาดความปลอดภัยในเส้นทาง โดยเฉพาะการลงเขา รองลงมาคือ ร้อยละ 25.0 คิดว่า เส้นทางดีน้ำตก

ในเรื่องภาพลักษณ์ของทหารนั้น ครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยว มีทัศนคติต่อภาพลักษณ์ของทหารเป็นไปในทางบวก คือ คิดว่าทหารเป็นผู้ที่มีนุษณาศัมพันธ์และมีความเป็นสุภาพบุรุษมาก รองลงมาคือ ร้อยละ 27.5 คิดว่า ทหารเป็นมิตรกับประชาชน ไม่น่ากลัวและน่ากรงขามอย่างที่คิดไว้ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวซึ่งได้มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพ栎บพิเศษที่ 2 มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.5 คิดว่า ควรมีการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในเส้นทางการเดินป่า รองลงมาคือ ร้อยละ 20.0 ควรเพิ่มเติมด้านสื่อความหมายธรรมชาติ ตลอดจนคำแนะนำด้านนิเวศและพืชพรรณให้มากขึ้น ร้อยละ 12.5 คิดว่า ควรเพิ่มความน่าสนใจของเส้นทาง โดยการเพิ่มกิจกรรมบางกิจกรรม และร้อยละ 10.0 ควรมีการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นและดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ตารางที่ 5 แสดงอันดับความนิยมของสิ่งขักนำให้ตัดสินใจมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศกองพลรบพิเศษที่ 2

สิ่งที่ขักนำให้ตัดสินใจมา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศกองพลรบ – พิเศษที่ 2	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
- มีโอกาสสัมผัสร่มชาติที่คน ส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็น	18 (45.0)	9 (22.5)	5 (12.5)	2 (5.0)	6 (15.0)
- ได้รับประสบการณ์ที่ตื่นเต้น	7 (17.5)	24 (60.0)	9 (22.5)	2 (5.0)	0
- มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับพรรณ ไม้ และ ระบบนิเวศ	11 (27.5)	3 (7.5)	22 (55.0)	0	2 (5.0)
- มีโอกาสถ่ายรูปสัตว์ป่าพืช พรรณและทิวทัศน์ธรรมชาติ	0	4 (10.0)	0	28 (70.0)	6 (15.0)
- มีโอกาสสร้างประสบการณ์ การใช้ชีวิตในป่า	4 (10.0)	0	4 (10.0)	8 (20.0)	26 (65.0)
รวม	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)

จากตารางที่ 5 สามารถเรียงลำดับสิ่งดึงดูดที่ขักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ ในกองพลรบพิเศษที่ 2 เรียงลำดับจากความนิยมมากไปน้อยดังนี้

อันดับที่ 1 การได้มีโอกาสสัมผัสร่มชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็น

อันดับที่ 2 การได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการเดินทางที่ตื่นเต้น สนุกสนาน ท้าทาย

อันดับที่ 3 การได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับพรรณไม้และระบบนิเวศ

อันดับที่ 4 การได้มีโอกาสถ่ายรูปสัตว์ป่า พืชพรรณและทิวทัศน์ธรรมชาติ

อันดับที่ 5 การได้มีโอกาสสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตในป่า

ตารางที่ 6 แสดงอันดับความนิยมของกิจกรรมในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทั่วทารกของพลรบ พิเศษที่ 2

กิจกรรมที่นิยมทำ	อันดับ	อันดับ						
	1	2	3	4	5	6	7	8
- กิจกรรมเดินป่า	19 (47.5)	2 (5.0)	13 (32.5)	2 (5.0)	0	0	2 (5.0)	5 (12.5)
- กิจกรรมการพักแรม	0	20 (50.0)	8 (20.0)	0	2 (5.0)	5 (12.5)	3 (7.5)	0
- กิจกรรมชมอ่างเก็บน้ำ	4 (10.0)	5 (12.5)	4 (10.0)	8 (20.0)	13 (32.5)	0	0	0
- กิจกรรมที่จักรยาน	7 (17.5)	2 (5.0)	0	17 (42.5)	4 (10.0)	2 (5.0)	8 (20.0)	0
- กิจกรรมยิงปืน	0	2 (5.0)	0	3 (7.5)	6 (15.0)	19 (47.5)	2 (5.0)	5 (12.5)
- กิจกรรมดำรงชีพในป่า	2 (5.0)	5 (12.5)	15 (37.5)	2 (5.0)	7 (17.5)	5 (12.5)	0	0
- กิจกรรมกระโดดหอสูง 34 ฟุต	4 (10.0)	2 (5.0)	0	2 (5.0)	2 (5.0)	3 (7.5)	23 (57.5)	0
- อื่นๆ (อูนก)	4 (10.0)	2 (5.0)	0	6 (15.0)	6 (15.0)	6 (15.0)	2 (5.0)	3 (75.0)
รวม	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)	40 (100)

จากตารางที่ 6 สามารถเรียงลำดับกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมโดยเรียงลำดับจากนิยมมากที่สุดไปน้อยที่สุดดังนี้

อันดับที่ 1 กิจกรรมเดินป่า

อันดับที่ 2 กิจกรรมพักแรม

อันดับที่ 3 กิจกรรมดำรงชีพในป่า

อันดับที่ 4 กิจกรรมขี่จักรยาน

อันดับที่ 5 กิจกรรมล่องเรือชมอ่างเก็บน้ำ

อันดับที่ 6 กิจกรรมยิงปืน

อันดับที่ 7 กิจกรรมกระโดดหอสูง 34 ฟุต

อันดับที่ 8 กิจกรรมอูนก.

ตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าราช
พัฒนาพิเศษที่ 2

ความคิดเห็นของการบริการ ในแหล่งท่องเที่ยว	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี	ควรปรับ ปรุง	รวม
-ความมีมนุษยสัมพันธ์ของ มัคคุเทศก์	25(62.45)	15(37.5)	0	0	0	40(100)
-ความสามารถในการให้ข้อมูลด้านนิเวศในการท่องเที่ยวเดินป่าของ มัคคุเทศก์	17(42.5)	19(47.5)	5.0	0	0	40(100)
-ถึงอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ห้องส้วม	9(22.5)	28(70.0)	3(7.5)	0	0	40(100)
-คุณภาพของอาหารที่บริการระหว่างการเดินป่า	17(42.5)	23(57.5)	0	0	0	40(100)
-การให้บริการของเจ้าหน้าที่ท่า	29(72.5)	11(27.5)	0	0	0	40(100)

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าราชพัฒนาพิเศษที่ 2 มีความคิดว่าการบริการอยู่ในระดับที่ดีมาก ได้แก่ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 72.5 รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 ความมีมนุษยสัมพันธ์ของมัคคุเทศก์ ร้อยละ 42.5 สำหรับการบริการในระดับดี ได้แก่ ถึงอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ห้องส้วม ร้อยละ 47.0 รองลงมาเป็นอันดับที่ 3 คุณภาพของอาหารในระหว่างบริการเดินป่า ร้อยละ 57.5 ความมีมนุษยสัมพันธ์ของมัคคุเทศก์ ร้อยละ 37.5 และการบริการของเจ้าหน้าที่ท่า ร้อยละ 27.5

จะเห็นได้ว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ท่านนี้ ให้บริการ ได้ดีมากเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นความมีมนุษยสัมพันธ์ของมัคคุเทศก์ สิ่งอำนวยความสะดวกและคุณภาพของอาหารที่บริการในขณะเดินป่า สำหรับข้อควรปรับปรุงหรือไม่ดีนั้น ไม่ปรากฏ

ตารางที่ 8 แสดงการได้รับข้อมูลด้านนิเวศของนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือพลรบพิเศษที่ 2

การได้รับข้อมูลด้านนิเวศจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือพลรบพิเศษที่ 2	ได้รับ	ไม่ได้รับ	ไม่เปียงพอ	รวม
- คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	12(30.0)	8(20.0)	20(50.0)	40(100)
- คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	15(37.5)	8(20.0)	17(42.5)	40(100)
- คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติในการช่วยรักษาความสะอาดขณะเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	28(40.0)	12(30.0)	0	40(100)
- คำแนะนำเกี่ยวกับธรรมชาติ พืชพรรณ และ สัตว์ป่า	19(47.5)	0	21(52.5)	40(100)

จากตารางที่ 8 แสดงการให้รับข้อมูลด้านนิเวศของนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือพลรบพิเศษที่ 2 พบร้า ข้อมูลที่ได้รับส่วนใหญ่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การปฏิบัติในการดูแลช่วยรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวและคำแนะนำเกี่ยวกับธรรมชาติ พืชพรรณ และสัตว์ป่า นอกจากนั้น ได้รับข้อมูลโดยทั่วไปแต่ยังมีข้อคิดเห็นว่า ข้อมูลในบางกลุ่มยัง ไม่เพียงพอต่อการใช้ประกอบการท่องเที่ยวซึ่งได้แก่ คำแนะนำเกี่ยวกับธรรมชาติ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ร้อยละ 52.5 คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 50.0 และ คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 42.5 ตามลำดับ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลที่ให้ไปนั้นยังไม่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของท่าเรือ

4.1.7 ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยว

จากการเก็บข้อมูลสถานศึกษาที่ใช้แบบสอบถาม ประชาชนท้องถิ่น (ครอบครัว และกำลังพลในกองพักรบพิเศษที่ 2 และกรมรับพิเศษที่ 5) จำนวน 172 ครัวเรือน โดยมุ่งที่จะสอบถามการมีส่วนร่วมใน แหล่งท่องเที่ยวทหารกองพักรบพิเศษที่ 2 แบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานด้านสังคม ส่วนที่ 2 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพักรบพิเศษที่ 2 และส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความต้องการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมของประชาชนในท้องถิ่น (ครอบครัวกำลังพอด้วย
พิเศษที่ 2 และกรมธรรม์พิเศษที่ 5)

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมของประชากรท้องถิ่น ผู้ต้องแบบสอบถาม
จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวของพก
รับพิเศษที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของประชาชนในท้องถิ่น ที่อาศัยอยู่ในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กองพัฒนาพิเศษที่ 2 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณ สถานที่ท่องเที่ยว

ข้อมูลส่วนบุคคล	ประชาชนท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว (N=172)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศชาย		
- ชาย	99	57.6
- หญิง	73	42.4
2. อายุ		
- ไม่เกิน 20 ปี	8	4.6
- 20-30 ปี	53	19.2
- 31-40 ปี	114	66.3
- มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	17	9.9

3. ระดับการศึกษา			
- ประถมต้น – ประถมปลาย	11		6.4
- มัธยมต้น – มัธยมปลาย	87		50.6
- ปวช. – ปวส. – อนุปริญญา	46		26.8
- ปริญญาตรี และสูงกว่า	28		16.3
4. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่			
- ไม่ถึง 1 ปี	14		8.1
- 1-5 ปี	33		19.2
- 6-10 ปี	44		25.6
- 11-15 ปี	74		43
- 15-20 ปี	7		4.1

(ที่มา : จากการสำรวจข้อมูล ตุลาคม 2542)

ตารางที่ 9 พบว่าประชาชนท้องถิ่น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าหญิง
มากกว่าครึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงไปคืออายุ 20-30 ปี ร้อยละ 19.2
ระดับการศึกษา มากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ มัธยมต้น-มัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงไป เช่น
ระดับ ปวช.ปวส.-อนุปริญญา ร้อยละ 26.8 ประชาชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.0 มีระยะเวลาที่
อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เป็นระยะเวลา 11-15 ปี รองลงไปคือ ร้อยละ 29.6 ระยะเวลา
6-10 ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของประชาชนต่อแหล่งท่องเที่ยวทหาร กองพัฒน์พิเศษที่ 2 และกรมระบบทิศที่ 5
ตารางที่ 10 ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อแหล่งท่องเที่ยวทหาร กองพัฒน์พิเศษที่ 2

รายการ	ประชาชนท้องถิ่น (N = 172)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีส่วนร่วมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กองพัฒน์พิเศษที่ 2		
- มีร่วม	69	40.1
- ไม่มีส่วนร่วม	97	56.4
- ไม่ตอบ	6	3.5
2. ลักษณะหน้าที่ของการมีส่วนร่วม (N=69)		
- ขับรถรับส่งนักท่องเที่ยว	2	2.9
- มัคคุเทศก์	7	10.1
- ผู้สำรวจเส้นทาง	4	5.8
- ครูฝึกนักเรียน เยาวชน นักท่องเที่ยว	8	11.6
- เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานโครงการท่องเที่ยว	4	5.8
- ประกอบอาหาร	4	5.8
- ประชาสัมพันธ์	17	24.6
- ไม่ตอบ	23	33.4
3. การรับทราบข้อมูลการเปิดพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยว		
- ทราบ	162	94.2
- ไม่ทราบ	10	5.8
4. แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร		
(1 คนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)		
- ประกาศของหน่วย	127	45.70

- ญาติ / เพื่อน	52	18.70
- สื่อสถานีโทรทัศน์	37	13.30
- เอกสาร แผ่นพับ	47	16.91
- อื่นๆ	15	5.39
5. ความคิดเห็นต่อการเปิดพื้นที่ท้องทารเป็นแหล่งท่องเที่ยว		
- เที่ยวด้วย	158	91.9
- ไม่เที่ยวด้วย	10	5.8
- ไม่แสดงความคิดเห็น	4	2.3
6. เหตุผลที่เที่ยวด้วย		
- สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างท้องทารกับประชาชน	10	5.9
- เพยแพร่ชื่อเสียงหน่วยงาน	71	41.3
- มีรายได้เพิ่มขึ้น	12	7.0
- มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนเพิ่มขึ้น	23	13.4
- พื้นที่ถูกใช้ประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมธรรมชาติเอื้ออำนวย	13	7.6
- ไม่ออกความเห็น	29	16.8
7. เหตุผลที่ไม่เที่ยวด้วย		
- เป็นสถานที่ราชการ	8	80.0
- ผลกระทบต่อความมั่นคงของหน่วย	2	20.0
8. ความต้องการในการมีส่วนร่วม		
- ต้องการ	110	64
- ไม่ต้องการ	53	30.8
- ไม่ออกความเห็น	9	5.2

9. ลักษณะของความต้องการมีส่วนร่วม		
- ค้าขายของที่ระลึก	29	16.9
- เปิดขายอาหาร	22	12.8
- จูแลบ้านพัก	10	5.8
- เป็นมัคคุเทศก์ท่องถิน	35	20.3
- แล้วแต่น่าวຍจะให้ทำ	14	8.1

จากตารางที่ 10 พบร่วมมากกว่าครึ่งของประชาชนท้องถิน ร้อยละ 56.4 ไม่มีส่วนร่วมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศหารกองพลรบที่ 2 และอีกส่วนหนึ่งมีส่วนร่วมคิดเป็นร้อยละ 40.1 ในการมีส่วนร่วมนั้นจะมีลักษณะหน้าที่ที่กระจายในร้อยละที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดคือ มีหน้าที่เป็นประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 9.88 รองลงมาคือ เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิน ร้อยละ 24.6

นอกจากนี้ ประชาชนท้องถินส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.2 ทราบว่าในพื้นที่ต้นอาชญากรรมได้เปิดพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยที่มีแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารมากที่สุดมาจาก ประกาศของหน่วย ร้อยละ 45.7 รองลงมาคือ จากญาติ/เพื่อน ร้อยละ 18.7 และส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.9 เห็นด้วยกับการที่ทหาร ได้เปิดพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นการเผยแพร่เรื่องเสียงของหน่วยงานมากที่สุด ร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.4 และอีกส่วนหนึ่งคือร้อยละ 5.8 ไม่เห็นด้วยกับการที่ทหารเปิดพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว สำหรับเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 80 ให้เหตุผลว่าเป็นสถานที่ราชการ และร้อยละ 20 คิดว่าอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของหน่วย

นอกจากนี้ มากกว่าครึ่งคือ ร้อยละ 64.0 มีความต้องการในการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหาร โดยที่ลักษณะของความต้องการมีส่วนร่วม มากที่สุด ร้อยละ 20.3 ต้องการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิน รองลงมาคือ ร้อยละ 16.9 ต้องการค้าขายของที่ระลึก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความต้องการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ

ตารางที่ 11 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความตระหนักในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รายการ	ประชาชนท่องถิ่น (N = 172)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
- การเดินทางเพื่อความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ	6	3.5
- การท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ	25	14.5
- การท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ยังไงได้รับข้อมูลด้านนิเวศและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว	133	77.3
- ไม่ออกรถท่องเที่ยว	8	4.7
2. การรับทราบข้อมูลเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
- เคย	95	55.2
- ไม่เคย	63	36.2
- ไม่ออกรถท่องเที่ยว	14	8.2
3. แหล่งที่มาของข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (N=95)		
- ประกาศของหน่วยและ/OR อบรมมัคคุเทศก์	34	35.8
- สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร วารสาร	43	45.2
- สถานที่อื่น ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	11	11.6
- ไม่ออกรถท่องเที่ยว	7	12.8
4. ความต้องการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ		
- ต้องการ	132	76.7

- ไม่ต้องการ	8	4.7
- ไม่ออกรความเห็น	32	18.6
5. ความต้องการเกี่ยวกับการเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทหารกองพลรบพิเศษที่ 2 ให้มีชื่อเสียง		
- ต้องการ	148	86
- ไม่ต้องการ	10	5.8
- ไม่ออกรความเห็น	14	8.1
6. การมีส่วนร่วมในการช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทหาร กองพลรบพิเศษที่ 2 มีชื่อเสียง		
(1 คนสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ปฏิบัติตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดี	110	27.85
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	130	32.91
- ร่วมรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถเป็นที่ดึงดูด นักท่องเที่ยว	113	28.61
- ประดิษฐ์ของที่ระลึกจำหน่ายนักท่องเที่ยว	42	10.63

จากตารางที่ 11 พบว่า ประชาชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.3 มีความเห็นใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดี และมากกว่าครึ่งเศีย ได้รับทราบข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 55.2 โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลจาก สื่อ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร วารสาร มากที่สุด ร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ได้รับจากประกาศของหน่วยและกิจกรรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ร้อยละ 35.8 และอีกส่วนหนึ่ง ไม่เคยได้รับข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเลย ร้อยละ 36.2

ประชาชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ร้อยละ 76.7 ต้องการที่จะรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกองพลรบพิเศษที่ 2 มากกว่านี้ และน้อยมากที่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 4.7 นอกจากนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ คือร้อยละ 86.0 มีความต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าหารกองพลรบพิเศษที่ 2 มีชื่อเสียงมากขึ้น โดยที่จะช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีชื่อเสียงเป็นที่แพร่หลายด้วยการ

ช่วยประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 32.91 รองลงมาคือช่วยรักษาสภาพแวดล้อมให้สะอาดเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ร้อยละ 28.61

4.1.8 ความคิดเห็นของกลุ่มลื่อมมวลชน (องค์กรห้องถิน) ต่อการจัดการและการบริการในแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพลรบพิเศษที่ 2

เห็นด้วยกับการที่ทหารได้จัดทำโครงการท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศน์ และทำที่ได้มีโอกาสเข้าไปท่องเที่ยวรู้สึกประทับใจในทุกๆอย่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านกิจกรรม ความสวยงามของพื้นที่ และที่ประทับใจที่สุดก็คือ การบริการของทหารที่อำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี รู้สึกว่ามีทัศนคติที่ดีต่อทหารมากขึ้น จากภาพของหน่วยทหารที่น่ากรงขาม เปลี่ยนเป็นภาพของทหารที่เป็นมิตรและเป็นสุภาพบุรุษ มีอัธยาศัยที่ดี ด้วยศักยภาพของพื้นที่ที่มีสภาพของพื้นที่ป่าคืออนุรักษ์สมบูรณ์ มีภูมิประเทศที่สร้างบรรยายกาศของการผจญภัย ตลอดจนการมีอ่างเก็บน้ำที่กว้างใหญ่ประกอบกับ ความรู้ความสามารถของนักคุณฑศก ที่เป็นทั้งผู้นำทาง เป็นนักแสดงที่สร้างบรรยายกาศให้รื่นเริง และยังมีบทบาทของความเป็นครู ในการสอนด้าน ดันไม้ และความสัมพันธ์ของระบบนิเวศ อีกทั้งมีความมั่นใจในความสามารถทางทหารของกองพลรบพิเศษที่ 2 ในด้านของความปลอดภัยและที่ตั้งของพื้นที่ที่ไม่ไกลจากตัวเมือง គิດว่าพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทหาร กองพลรบพิเศษที่ 2 แห่งนี้เหมาะสมจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1.9 ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวต่อการจัดการและการบริการในแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพลรบพิเศษที่ 2

เป็นการใช้ทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ทหารและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในพิเศษทางใหม่ของทหารสู่สายตาของประชาชนภายนอก นอกจากนี้ด้วยบทบาทที่เปลี่ยนไปของทหารจากเดิมที่เป็นการรบ ที่เป็นในส่วนช่วยประเทศในการพัฒนา คือการช่วยทางด้านการสร้างรายได้เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ จากการที่ทหารได้เปิดค่ายทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้วยความสามารถและความรับผิดชอบที่เป็นคุณสมบัติที่น่าเชื่อถือของทหาร การทำธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมเดิม เพราะทหารย่อมมีความหวังแน่นในผืนป่านี้ เพราะต้องใช้พื้นที่เพื่อการฝึกเดินป่าทางทหาร แต่ทั้งนี้ย่อมเป็นอยู่กับการจัดการที่ดีและการมีผู้ประกอบการที่เข้ามาร่วมวางแผนโครงการท่องเที่ยวต้องเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณธรรมด้วยเหตุผลที่ว่า ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศในปัจจุบันยังเป็นธุรกิจที่ยังสร้างกำไรให้แก่ผู้ประกอบการค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวตามแบบประเพณีนิยมเดิม เมื่อผู้ประกอบการตัดสินใจที่จะประกอบธุรกิจนี้ย่อมต้องทราบดีในกระบวนการอันนี้ และ

จะต้องเป็นบริษัทท่องเที่ยวที่ไม่หวังผลกำไรทางธุรกิจ ตลอดจนจะต้องมีสำนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงมีการจัดการที่คือรับตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งปัจจุบันท่าอากาศยานพัฒนาพิเศษที่ 2 ได้ปฏิบัติตามแนวทางและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงเชื่อมั่นได้ว่า การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจะเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนาคต

4.1.10 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นคาดเดาด้วยข้อเสนอแนะ (ประมวลมาจากการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง)

1. นายทหาระดับผู้บริหาร

- การประชาสัมพันธ์ที่มืออยู่ในปัจจุบันยังไม่แพร่หลาย ควรต้องมีการปรับปรุงด้านนี้ให้มากขึ้น

- ปัจจุบันท่าอากาศยานไม่มีระบบของการประกันภัย ซึ่งในกิจกรรมบางส่วนของโครงการท่องเที่ยวของกองพัฒนาพิเศษที่ 2 เกี่ยวกับอุบัติเหตุได้สูง ถึงแม้มีการระวังและป้องกันภัยแล้ว แต่ก็ควรมีการประกันภัยเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว

- คุณภาพตลอดจนปริมาณของบุคลากรยังไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับบริการในแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

- ระบบการทำงานยังเป็นการทำงานตามสายบังคับบัญชา จึงไม่มีโอกาสในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ซึ่งในการทำงานด้านการท่องเที่ยวจำเป็นที่จะต้องเป็นบุคคลที่มีความสมัครใจและมีใจรักในงานบริการ

- ท่าอากาศยานไม่สามารถรองรับจำนวนผู้โดยสารที่สูงขึ้น จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนบุคคลในกระบวนการ การท่องเที่ยวโดยเฉพาะผู้ที่รับหน้าที่เกี่ยวกับประชาสัมพันธ์ อาจทำให้การดำเนินงานชะงักไม่ต่อเนื่อง เป็นการเสียเวลา เพราะเป็นการหยุดเพื่อศึกษาอคติเพื่อที่จะก้าวต่อไป ซึ่งในทางธุรกิจ ถือได้ว่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญ

- เมื่อการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปสู่ธุรกิจ และมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น ปัญหาที่ส่วนราชการ ไปทำธุรกิจอาจเกิดขึ้นในอนาคต

2. บริษัทนำเที่ยว

- มีการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าจากแนวทางเดินเท้าเดิม ชาวเขาได้บุกรุกปรับพื้นที่เดิม เป็นถนนขนาดรถยกตัววิ่งได้ และมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อทำไร่ลินจ์ และไร่ข้าวโพด อันจะส่งผล

กระบวนการต่อภูมิทัศน์ของการท่องเที่ยวตลอดจนกระบวนการด้านนิเวศได้สูงมาก หากไม่มีการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (อุทยานค่ายสุเทพ-ปุย)

- ปัญหาของการประสานงานกับหน่วยทหาร ในด้านการติดต่อให้นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะในวันหยุดราชการ เพราะหน่วยงานเป็นหน่วยงานราชการ ประกอบกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในวันหยุดมากกว่าวันธรรมชาติซึ่งในหลายๆครั้งการประสานงานในการเตรียมอุปกรณ์กาง帳งชนิด เนื่อง การโดดหอสูง การยิงปืน ทางหน่วยทหารกองพลตรบพิเศษที่ 2 ไม่สามารถจัดหาและเตรียมได้ทัน จึงทำให้ต้องงดกิจกรรมท่องเที่ยวนั้น

3. ทหารระดับผู้ปฏิบัติ

- ระยะเวลาในการเดินป่าเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น ประกอบกับโปรแกรมในการท่องเที่ยวมีกิจกรรมมากและต้องเป็นไปตามกำหนดเวลา ทำให้รู้สึกไม่สบายใจที่จะต้องทำกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นไปตามโปรแกรมเวลาแต่จะมีการยืดหยุ่นได้และอย่างให้เดินทางเดินป่าใช้เวลานานกว่านี้ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก็คือ การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะได้รับข้อมูลด้านนิเวศ การจำกัดเวลาในการเดินทางให้รู้สึกว่ายังไม่ได้รับความรู้แก่นักท่องเที่ยวเท่าที่ควร

- อัตราค่าตอบแทนที่ได้รับค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับปริมาณงาน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการทำงาน

- บุคลากรที่มือญี่ปุ่นปัจจุบันมีจำนวนไม่พอเพียง กรณีที่มีการเจ็บป่วยหรือถ้ามีการท่องเที่ยวในพื้นที่จำนวนมากขึ้น อาจมีปัญหาในการบริการได้

จากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการ และการบริการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทหาร กองพลตรบพิเศษที่ 2 เป็นไปในทางบวก และเห็นว่าการท่องเที่ยวที่ทหารปฏิบัติได้ยึดแนวทางและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ในการดำเนินงาน ยังมีปัญหาแลดและอุปสรรคในการดำเนินงานในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม พบรูกทำลายพื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ จากชาวเขากลุ่มช่างเคียน

2. ด้านการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการนำเที่ยว พบร่วมทางในการเดินป่าท่องเที่ยวเชิงนิเวศสั้นเกินไป และขาดระบบของการประกันภัย

3. ด้านการดำเนินงาน พบว่าขาดความคิดองค์กรในการประสานงาน อีกทั้งเป็นระบบการทำงานตามสายบังคับบัญชา ทำให้ค่าใช้จ่าย และความเป็นหน่วยงานราชการ จะต้องมีการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่เป็น周期

4. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น พบว่า อัตราค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นอยู่ในระดับต่ำ

5. ด้านการตลาด พบว่า อ่อนด้านการประชาสัมพันธ์

4.2 ความสอดคล้องระหว่างแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทหารกับหลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยศึกษาจากข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

4.2.2 การจัดการ โครงสร้างพื้นฐานและการบริการ

4.2.3 การจัดการการสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม

4.2.4 การจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น

4.2.5 การจัดการด้านการตลาด

4.2.6 การจัดการด้านการส่งเสริมการลงทุน

ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1. ความคิดเห็นของทหาร ในระดับผู้ปฏิบัติ

พื้นที่ท่องเที่ยวทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีความเหมาะสมที่จะเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะมีองค์ประกอบของสภาพพื้นป่าและภูมิประเทศที่ยังคงสมบูรณ์อีกทั้งมีการกำหนดขนาดขอบเขตพื้นที่ท่องเที่ยวที่ชัดเจน จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไม่เกินกثุ่มละ 10 คน ถือได้ว่าเป็นการดำเนินถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีระบบของการจัดการมูลฝอย โดยการส่งเสริมไม่ให้ใช้สุดที่เป็นระยะที่ย่อยลายยาก เช่นการใช้ใบตองเป็นภาชนะบรรจุอาหาร และในการเดินป่านั้น หากมีการพบเศษของหั้งมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวจะต้องเก็บขยะน้ำกลิบมาและกำจัดเมื่อเสร็จสิ้นการเดินป่า เป็นการสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อมท่องเที่ยว แต่ปัจจุบันมีสภาพปัญหาของบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ที่เป็นเส้นทางเดินป่าท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนชาวเขา เป็นการทำลายภูมิทัศน์ และทรัพยากรธรรมชาติของการท่องเที่ยว

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

การจัดการในด้านนี้ของทหารร่วมกับบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยว สองคู่หันกันหลักการและนโยบายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะมีการกำหนดขอบเขต แบ่งโซนของพื้นที่อย่างชัดเจน มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวไม่เกินกุ่มละ 10 คน เป็นการแสดงให้เห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวของทหาร ได้คำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณ แสดงให้เห็นความตระหนักรในผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมและจะมีการแนะนำเส้นทางโดยสรุปให้นักท่องเที่ยวฟังก่อนการเดินป่า เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งเป็นผลดีคือให้นักท่องเที่ยวมีการ ไม่เดินออกนอกเส้นทางการท่องเที่ยว แต่จะมีจุดด้อยของการจัดการด้านนี้ คือ ระบบของการจัดการมีเพียงโดยเฉพาะปัจจุบันยัง แต่ยังไม่มีแผนงานที่เป็นมาตรฐาน การจัดการด้านนี้ หากกรณีในอนาคตที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น แต่เท่าที่ปฏิบัติในปัจจุบันก็ทำได้ดีในระดับหนึ่ง

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์

ด้วยสภาพภูมิประเทศตัด中山ทั่วพยากรณ์ที่มีอยู่ ประกอบกับ รูปแบบของเส้นทางเดินป่า เหมาะสมต่อการจัดการ มีการจัดการด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ดี การท่องเที่ยวที่หาร ได้จัดให้มีขึ้นนี้เหมาะสมที่จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะมีการจัดการที่สอดคล้องกับการครอบคลุมและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4. ความคิดเห็นขององค์กรท่องถิน

พื้นที่ท่องเที่ยวเดินป่าของกองพลตรบพิเศษที่ 2 เป็นพื้นที่ป่าในส่วนของ อุทยานดอยสุเทพ-ปุย ซึ่งนับได้ว่ามีความหลากหลายทางด้านพืชพันธุ์และสัตว์ป่าสูง ตลอดจนยังมีสภาพของป่าที่ยังสมบูรณ์อยู่ อีกทั้งการมีภูมิประเทศที่เหมาะสมและนำเสนอสิ่งที่เหมาะสมจะเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ทั้งนี้ยังมีจุดที่คงดูดนักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอื่นๆ แต่ที่นี่ด้วยที่หารมีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพราะเท่ากับเป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้อย่างคุ้มค่า แต่ทั้งนี้ควรต้องมีระบบของการจัดการที่ดีไม่ว่าจะเป็นในด้านของการมีแผนงานและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่แน่นอนว่าต้องการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยเพราระการเข้าไปท่องเที่ยวทุกครั้ง ไม่ว่าจะมีนักท่องเที่ยวมากหรือน้อยก็ย่อมมีผลกระทบต่อระบบบินนิเวศเดิมทั้งสิ้น ควรพิจารณาว่าจะทำย่างไรให้ระบบน้อยที่สุด โดยที่จะต้องคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ด้วย การมีการจำกัดนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้งว่าไม่ควรเกินเท่าไหร โดยอาจเป็นการประเมินความสามารถของพื้นที่จากความรู้สึกได้ คือมีผลกระทบน้อยที่สุด

และรักษาความสมบูรณ์ของพื้นที่ให้สูงที่สุด นอกจากนี้ควรมีแผนรองรับที่มีระบบของการจัดการ
เช่นไรต่อไปนี้อาจในอนาคตที่มีปริมาณของน้ำก่อท่องเที่ยวสูงขึ้น

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

การจัดการของทหารในด้านนี้นับว่าสอดคล้องกับหลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ^๔ แต่ยังขาดไปในบางส่วนคือ ควรมีรู้เมื่อของการเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวก่อนเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนจะต้องมีการประเมินทัศนคติ ความรู้สึก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวหลังจากเสร็จสิ้นการท่องเที่ยวด้วยเพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงการบริการในด้านต่าง ๆ ที่ยังบกพร่องอยู่

สรุปว่า แนวทางการจัดการของทหารในประดิ่นการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การดำเนินการของทหารในด้านนี้ สอดคล้องกับหลักการและนโยบาย ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการแก้ไขปัญหาของภารบุกรุกพื้นที่ป่า ของชาวเขา และควรต้องมีการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวเพื่อให้กระบวนการดูแลรักษาและส่งเสริมความยั่งยืน ท่องเที่ยวให้น้อยลง และให้มีมาตรการของการจัดการปัญหาเบื้องต้น เช่น การห้ามนำอาหารเข้าไปในพื้นที่ป่า หรือการห้ามนำของเสียออกจากพื้นที่

4.2.2 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยว

1. ความคิดเห็นของทหารระดับผู้ปฏิบัติ

การบริการการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวแบบเดินป่าเชิงนิเวศ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องปรับปรุงหรือปลูกสร้างสิ่งอ่อนวยความสะดวกใดๆเพิ่มเติม อีกทั้งการบริการของห้องน้ำห้องส้วม เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบันตรงบริเวณส่วนดำรงซึ่งพื้นที่จะพอเพียงคืออยู่แล้ว ประกอบกับระยะเวลาตลอดจนเส้นทางที่ใช้เดินไม่ไกลมาก การปลูกสร้างสิ่งต่างๆอาจขัดต่อทัศนียภาพเดิมได้สิ่งอ่อนวย-ความสะดวกต่างๆเท่าที่มีอยู่พร้อมสำหรับการท่องเที่ยวแบบเดินป่าเชิงนิเวศและปัจจุบัน การทหารักได้จัดหาอุปกรณ์ที่อ่อนวยความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นสายรัดเอวที่ใช้ผูกโดยตัวเพื่อลงจากซอกหิน และรอยตัวจากหน้าผา บันไดลิงสำหรับการไต่ลงที่สูงชันตลอดจนการบริการด้านอาหารและน้ำที่จะมีการจัดเป็นบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดและเพียงพอจึงแล้ว ส่วนการบริการการท่องเที่ยวนี้ ทหารปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ที่สุด เพื่ออ่อนวยความสะดวกอีกทั้งดูแลด้านความปลอดภัยของคนนี้ยังได้ให้การบริการในการให้ข้อมูลในส่วนดำรงซึ่งพื้นที่มีนักศึกษาท่องถินทุกคนจะมีหน้าที่ประจำคือการเป็นครูฝึกในส่วนของการดำรงซึ่งพื้นที่ในปัจจุบันมีประสบการณ์ และความรู้เป็นอย่างดีในส่วนนี้ ได้นำเสนออุปกรณ์ที่เป็นกฎหมายห้องถิน เช่น

อุปกรณ์ของการบังชีพในป่า การสาธารณูปการนี้ในการໄລ่สัตว์เมื่อต้องพักค้างแรมในป่า รวมทั้งการแนะนำพืชสมุนไพรทั้งที่รับประทานได้และชนิดที่มีพิษถือได้ว่าการบริการในส่วนนี้นักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจในระดับที่สูงมาก

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ จึงไม่ต้องมีการปรับปรุงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อปลูกสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เพราะฉะนั้น การที่ได้มีโอกาสสร้างประสบการณ์แปลกใหม่ที่ไม่ใช่บรรยายอาศัยความเป็นเมือง แต่เป็นบรรยายอาศัยการอยู่ท่ามกลางความสมบูรณ์ของธรรมชาติ การได้เรียนรู้และสัมผัสถึงชีวิตที่ค่อนข้างเรียนจ่างหรืออาจเรียกว่า ติดดิน ซึ่งในพื้นที่ท่องเที่ยวถือได้ว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และสมควรแก้แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง สภาพเดิมให้น้อยที่สุด มีสภาพของความเป็นธรรมชาติให้มากที่สุด และบริการนำเที่ยวจะต้องเป็นมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความสนใจ ในการท่องเที่ยวแบบเดินป่าเชิงนิเวศ คือ มัคคุเทศก์จะไม่ใช้แค่การเป็นผู้นำทาง หากแต่จะรับหน้าที่เสนอแนะเป็นครูผู้สอนธรรมชาติไปพร้อม ๆ กัน และเป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์

การท่องเที่ยวเดินป่า นักท่องเที่ยวบ่อมีรู้ว่าต้องไม่ได้รับความสะดวกสบาย เช่นกัน การท่องเที่ยวในเมืองหรือการพักตามโรงแรม หรือรีสอร์ท ดังนั้นคิดว่าด้วยโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในพื้นที่นับว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วและคิดว่าพอเพียงเพื่อการปลูกสร้างเพิ่มเติมอาจทำให้เสียภูมิทัศน์ที่สวยงามได้ อีกทั้งการบริการนำเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่นับว่าสนับสนุนและเป็นจุดขาย ได้มากยกตัวอย่างเช่น

- ในส่วนของสวนสาธารณะน้ำตกไม่ พืชสมุนไพรและสาธารณูปการในส่วนของ อีกทั้งยังได้นำเสนอเครื่องดักสัตว์เพื่อเป็นอาหารและเครื่องໄລ่สัตว์กรณีที่มีการพักค้างแรมในป่า ซึ่งเป็นการนำเสนอภูมิปัญญาชาวบ้านให้นักท่องเที่ยวได้ชม ซึ่งในปัจจุบันหาดูได้ยาก

- ในการเดินป่า มีการแนะนำและให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพืชพรรณ โดยมัคคุเทศก์ ตลอดจนการให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากทหารในด้านประวัติศาสตร์ ประสบการณ์ ตลอดจนการ ดำเนินชีพในป่าของทหาร ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจที่ดีจากนักท่องเที่ยว

- มีโอกาสสร้างประสบการณ์ของการ รอยตัวจากหน้าผาและซอกหิน เป็นการสร้างประสบการณ์ของการผจญภัยและตื่นเต้น ทำให้การเดินป่าไม่ร้าวเรียบจนน่าเบื่อหน่าย ถึงแม้จะเป็นการผจญภัยแต่ก็อยู่ภายใต้การดูแลให้ความปลอดภัยของทหาร อีกทั้งมีอุปกรณ์เสริมที่มีความมั่นคง และปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวที่สุดซึ่งเชื่อมั่นในความปลอดภัยด้านนี้ได้

- มีการสาธิตการทำอาหารในป่า โดยการใช้กระบวนการไม้ไฟ ลูกอมพร้าวในการหุงข้าว นับเป็นจุดขายหนึ่งที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้มาก ทำให้รู้สึกทั้งในภูมิปัญญาของชาวบ้านในการหาเลี้ยงชีพในป่า เพราะตรงจุดนี้หากมองให้ลึกซึ้งจะเห็นภาพของการพึ่งพาอาศัยระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติเป็นอย่างดี

4. ความคิดเห็นขององค์กรท่องถิน

การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็น และเหมาะสมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังไม่พร้อมยังขาดในจุดของห้องน้ำ ห้องส้วม ในบริเวณจุดแร่พักในระหว่างการท่องเที่ยว เพราะร่างกายย่อนต้องการที่จะต้องการกำจัดของเสียออกจากร่างกาย ควรมีการปลูกสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนี้โดยต้องไม่ขัดกับธรรมชาติและควรต้องเป็นการดำเนินการโดยอุทิyanดอยสุเทพ-บุย เพราะแหล่งท่องเที่ยวเดินป่าอยู่ในส่วนการรับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าว หากในกรณีที่ทหารจะเข้าไปทำการปลูกสร้างอาจจะเกิดการห่วงติงว่าทำการบุกรุกอุทิyanได้ ส่วนในด้านของการบริการนำเที่ยวนั้นยังขาดมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความสามารถและคุณสมบัติในการเป็นครูด้านนิเวศ ควรเป็นมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความสามารถมากกว่านี้ เพราะในกรณีที่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีความรู้ความสนใจด้านนี้มากกว่า การให้ข้อมูลที่ไม่ครอบคลุมอาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติและความรู้สึกของนักท่องเที่ยวนั้นๆได้ นอกจากนี้ควรดำเนินถึงความปลอดภัยให้มากที่สุด ควรมีการจัดทำอุปกรณ์ที่สร้างความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะในบริเวณที่ต้องมีการ รอยตัวจากซอกหิน และบริเวณหน้าผา จากยอดน้ำตกตัดหมอกสูงพื้นเมืองถ่าง

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

การจัดการ โครงสร้างพื้นฐานและบริการนำเที่ยว ใน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการปลูกสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก หรือปรับเปลี่ยนสภาพธรรมชาติเดิมมากและการจัดการของทหารเท่าที่เป็นอยู่นับว่าเหมาะสมสมดืออยู่แล้ว แต่ทั้งนี้สิ่งที่ต้องดำเนินถึงที่สุดคือ การมีระบบป้องกันภัยที่ดีและปลอดภัยที่สุด ควรดำเนินด้วยว่า นักท่องเที่ยว คือ ประชาชนทั่วไปที่ไม่เคยมีประสบการณ์ของการ ได้รับความยากลำบากโดยวิธีการทางทหาร จึงควรเน้นระบบของความ ปลอดภัย

ภัยให้มากที่สุดจะเป็นการทำให้ชื่อเสียงของเหล่าหองเที่ยวทางกองพลรบพิเศษที่ 2 เป็นที่เชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

สรุป แนวทางการจัดการของทหารในประเด็นการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการ นำที่ยว กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นว่า ในกรณีดำเนินการของทหารในด้านนี้ สำคัญลือก การและนโยบายของการห้องเที่ยวเชิงนิเวศ และได้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดการกับระบบของความปลอดภัยในเส้นทางเดินป่าให้มากขึ้น และควรเพิ่มจำนวนนักคุณฑกที่เป็นผู้รู้สามารถถ่ายทอดข้อมูลด้านระบบนิเวศให้มากกว่าที่เป็นอยู่

4.2.3 การจัดการการสร้างจิตสำนึก

1. ความคิดเห็นของทหารระดับผู้ปฏิบัติ

ในการจัดการด้านนี้เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบันนับว่าซึ่งให้ข้อมูลด้านนิเวศแก่นักท่องเที่ยว ยังไม่เพียงพอทั้งด้วยมัคคุเทศก์จากบริษัทห้องเที่ยวและมัคคุเทศก์ห้องถินเอง แต่ก็พบได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีที่นักจากจะให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมธรรมชาติแล้วซึ่งได้รับความรู้ทางด้านนิเวศ พืชพันธุ์และสัตว์ป่ากลับไป ประกอบกับตัวทหารผู้ปฏิบัติ(มัคคุเทศก์ห้องถิน)มีความรู้และความตระหนักในส่วนของพืชพันธุ์ สัตว์ป่าที่มีอยู่ในพื้นที่เป็นอย่างดี เพราะเป็นสถานที่ที่ต้องใช้เป็นห้องเรียนของทหาร และทหารก็รู้สึกรักและห่วงใยทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่สิ่นนี้ ดังนั้นการที่ได้ให้ข้อมูลด้านนิเวศแก่นักท่องเที่ยวก็เท่ากับเป็นการถ่ายทอดถึงความรู้สึกรักและห่วงใยพื้นที่ให้แก่นักท่องเที่ยวโดยผ่านการให้ความรู้ด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสาธิตกับดักสัตว์ การสาธิต การให้ความรู้เรื่องพืชสมุนไพร การดำเนินชีพในป่า ทุกๆอย่างล้วนเป็นสารที่นักท่องเที่ยวได้รับและเป็นสื่อในการอ่านที่จะนำเสนอให้นักท่องเที่ยวได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เป็นระดับของการพึ่งพาอาศัย อันก่อให้เกิดความรู้สึกตระหนักรักและห่วงใยพื้นที่รวมถึงความต้องการที่จะอนุรักษ์ในธรรมชาติที่สมบูรณ์ต่อไป

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

วัตถุประสงค์ข้อนี้ของโครงการห้องเที่ยวทาง กองพลรบพิเศษที่ 2 คือ การมุ่งหวังให้ผู้ที่ได้มีโอกาสเข้ามาสัมผัส และห้องเที่ยวในพื้นที่ห้องเที่ยวของกองพลรบพิเศษที่ 2 นอกจากได้รับความเพลิดเพลินและประทับใจในธรรมชาติตลอดจนการได้รับประสบการณ์ของการพจญภัยตลอดจนการได้มีการสร้างประสบการณ์ของความตื่นเต้น ผจญภัยทางทหารแล้ว ถึงที่มุ่งหวังที่สุด ก็คือ การที่นักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้ด้านนิเวศและได้ซึมซับความเป็นธรรมชาติเข้าไปในจิตวิญญาณและพัฒนาจิตสำนึกและห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีการนำ

เสนอรูปแบบการท่องเที่ยวกองพลรบพิเศษที่ 2 ก็คือ การท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศ ทั้งนี้ก็เพื่อให้บรรดุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น และปัจจุบันทหารก็ได้มีการจัดการในด้านนี้เหมาะสมดีอยู่แล้ว

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์ (คุณ จินตนา ถุาวัลย์)

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาท่องเที่ยวเดินป่าส่วนใหญ่แล้ว ย่อมมีพื้นฐานของจิตใจที่ต้องการสัมผัสรรมชาติและรู้สึกธรรมชาติอยู่ในจิตใจอยู่แล้ว เพราะการท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่ใช่การท่องเที่ยวที่สะกดสนใจ นอกจากต้องเสียค่าใช้จ่ายแล้วบ้างต้องเหนื่อยจากการเดินทาง ดังนั้น การให้อะไรที่มากไปกว่า การเดินป่า ซึ่งก็คือ การให้ข้อมูลด้านพืชพรรณ สัตว์ป่า เช่น ชนิดและประเภทของนก ย่อมเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงได้รับกลับไปเมื่อท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้วย ซึ่งในส่วนนี้เป็นหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ว่าจะสามารถให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งมัคคุเทศก์จะต้องมีความรู้และทักษะตลอดจนเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจไม่ใช่การบรรยายเหมือนการบรรยายในห้องเรียนแต่เป็นการบอกเล่าให้นักท่องเที่ยวฟังได้ง่ายขึ้นจะก่อให้เกิดกระบวนการคิด เรียนรู้ และก่อตั้งกรอง จนเป็นจิตสำนึกในการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจุบันโดยส่วนตัว (คุณจินตนา) ก็ได้ปฏิบัติอยู่ทั้งนี้ยังเป็นเทคนิคของการพัพเนื้อยไปด้วยเป็นการสร้างบรรยายกาศของห้องเรียนธรรมชาติไปพร้อม ๆ กับการพัพ ความเห็นด้วยจากการเดิน

4. ความคิดเห็นขององค์กรท้องถิ่น

นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่หثار ได้มีโครงการท่องเที่ยวที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ก็คือ การท่องเที่ยวที่มุ่งหวังให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ ความเข้าใจ และความสำาคัญของระบบนิเวศ และทรัพยากรธรรมชาติอันจะก่อให้เกิดจิตสำนึกในการห่วงเห็น และอนุรักษ์ขึ้น แต่ทั้งนี้ยังมีจุดที่ยังคงพัฒนาอยู่คือ การขาดโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติ นอกจากนี้ความมีสถานะที่จะเป็น จุดนำเสนอด้วย ระบบรายการด้านนิเวศให้แก่นักท่องเที่ยวอีกทั้งยังเป็นการให้นักท่องเที่ยวได้พัก และหยุดชมทัศนียภาพและดื่มด่ำความสวยงามและความสมมูรรณ์และยังทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ด้านนิเวศไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ควรมีการให้ข้อมูลและแนะนำก่อตั้งที่อยู่ในพื้นที่เพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปบนภูมิและสร้างผลกระทบต่อพื้นที่ท่องเที่ยวเดินป่าน้อยที่สุด

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ทหารได้มีแนวคิดของการท่องเที่ยวที่จัดให้มีขึ้นในพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะเป็นการสร้างเสริมความรู้ ความตระหนักรถตลอดจนชี้ให้เห็นคุณค่าของธรรมชาติแก่ผู้ที่ได้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่และทำที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทหารได้มีการจัดการให้มีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ เกี่ยวกับด้านนิเวศและพืชพรรณ เป็นอย่างดีในการให้บริการให้คำแนะนำ และให้ข้อมูลด้านนิเวศ แต่ยังมีข้อด้อยในจุดของการที่ยังขาดป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ และการแนะนำเส้นทาง อันจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับการได้รับการบรรยายจากมัคคุเทศก์

สรุป แนวทางการจัดการของทหารในประเด็น การจัดการการสร้างจิตสำนึกนี้ ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ใน การดำเนินการจัดการของทหาร สถาคล้องกับหลักการ และนโยบายของ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ยังมีจุดด้อยในบางส่วน เช่น การขาดสื่อความหมายธรรมชาติ ตลอดจน การให้ข้อมูลด้านนิเวศจากมัคคุเทศก์ยังไม่พอเพียง นอกจากนี้ยังไม่มีการแนะนำการปฏิบัติตัวของ นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งทหารควรจะต้องมีการปรับปรุง และแก้ไขในด้านนี้ให้มากขึ้น

4.2.4 การจัดการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น

1. ความคิดเห็นของทหารระดับผู้ปฏิบัติ

ในส่วนนี้คิดว่าเห็นด้วยที่ระบบธุรกิจจะได้สร้างรายได้กับคืนแก่ประชาชน ผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรในพื้นที่นั้นๆ อันเป็นการสร้างโอกาสในการทำงานและหารายได้เดิ่งชีพแต่ท่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบันพบปัญหาของการจัดการด้านนี้คือ รายรับที่ได้ค่อนข้างน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับ ปริมาณงานคือ อัตรา 150 บาท/คน/วัน เพราะในการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ท่องถิ่นนอกจากจะ ต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำทาง ครุ ผู้อำนวยความสะดวกให้ความปลอดภัยแล้วยังต้องเป็นแรงงานในการ แบกหามอุปกรณ์และสัมภาระ เช่น น้ำ อาหาร และกรณีที่หากมีการสาธิตการดำรงชีพในป่า การจัด การจะต้องมีการแบกสัมภาระมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ฟืน กระบอกไม้ไผ่ ลูกมะพร้าว และอุปกรณ์จำเป็นอื่นๆ ซึ่งต้องใช้คนจำนวนมาก แต่ค่าตอบแทนที่ได้รับอยู่ในอัตราค่อนข้างต่ำทำให้ขาดแรงจูงใจ ในการทำงาน เพราะในเวลาปกติทหารกลุ่มนี้มีภารกิจและหน้าที่ประจำอยู่แล้ว การบริการการท่องเที่ยวที่ต้องเป็นการเพิ่มงานแก่ทหารกลุ่มนี้หากแต่ค่าตอบแทนที่ได้ไม่คุ้นค่ากับความเหนื่อยล้า ลึกทั้งเวลาที่สูญเสียไป เพราะการท่องเที่ยวที่มีส่วนใหญ่จะเป็นวันหยุดราชการซึ่งทุกคนย่อม ต้องการหยุดพักผ่อน การที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่อันนี้ประกอบกับขาดแรงจูงใจหรืออาจจะเป็น สภาพบังคับที่ต้องการทำต้องปฏิบัติ อีกทั้งการที่ต้องใช้เงินตนเองเพื่อบรุณพื้นที่ และเพิ่มเติมอุปกรณ์

จำนวนความสะควรบางอย่างที่หน่วยไม่ได้จัดหาไว้ เช่น การทำบันไดดิง การเตรียมพื้นที่ก่อนวันที่นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยว ทุกอย่างย่อมต้องใช้เงินในการบริหารงาน ทุกๆปัจจัยที่เกิดขึ้นไปทำให้ขาดแรงจูงใจที่ปฏิบัติถึงแม้จะมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ผู้บังคับบัญชาไว้ใจและมอบหมายให้ทำงานตรงจุดนี้ เมื่อเกิดสภาพปัญหา เช่นนี้แล้วคิดว่าอาจทำให้เกิดความรู้สึกเมื่อยล้า ห้อขาดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการให้การบริการการท่องเที่ยวได้

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

การจัดการการท่องเที่ยวในโครงการท่องเที่ยวกองพลระบพิเศษที่ 2 ทางบริษัทแม่สอด การท่องเที่ยวได้คำนึงถึงปัจจัยที่จะทำให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืน ปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่งก็คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น ประกอบกับแนวโน้มของผู้บัญชาการกองพลระบพิเศษที่ 2 ที่ต้องการให้การท่องเที่ยวที่ได้จัดทำจะต้องสร้างรายได้ให้แก่กำลังพลและครอบครัวทหารกองพลระบพิเศษที่ 2 จึงมีการบริหารและการจัดการให้กำลังพลที่มีความสมัครใจ จะเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวของกองพลระบพิเศษที่ 2 สมัครเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ในส่วนแม่บ้านของกำลังพลดำเนินการด้านการดูแลบ้านพัก การประกอบอาหาร โดยมีการจัดอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ให้แก่กำลังพลที่สนใจซึ่งในปัจจุบันมีกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่มีอยู่และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน กันเข้าไปทำงานที่เป็นผู้นำทางท้องถิ่น เป็นการสร้างรายได้เสริมแก่ตัวเองและครอบครัว อีกทั้งทางบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยว ยังได้วางแผนโครงการนำร่องทางด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในส่วนที่เป็นชาวเขาที่อยู่ในพื้นที่ คือชุมชนช่างเดียน ซึ่งมีอยู่ประมาณสองร้อยกว่าครัวเรือนเข้ามาร่วมดำเนินงานโครงการท่องเที่ยวทั้งนี้ประโภชน์ที่ได้รับก็คือชุมชนกลุ่มนี้ที่ปัจจุบันได้มีการบูรณะพื้นที่ไป เพื่อทำไรลินจ์และไร่ข้าวโพดตลอดจนสร้างถนนอันเป็นการทำลายระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติ ขณะเดียวกันได้พยายามร่วมโครงการท่องเที่ยวและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เมื่อชุมชนมีรายได้ก็สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อีกทั้งจะยังส่งผลดีอีกทางหนึ่งก็คือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยว ในพื้นที่ตลอดไปอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์

ในที่นี้เข้าใจว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น คือ ทหารที่ได้เข้าไปเป็นผู้นำทางท้องถิ่นตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่เบิกบานสันการะเช่น พื้น น้ำ อาหาร คิดว่าองค์ประกอบด้านนี้เหมาะสมสมดียูแล้วที่นำทหารเข้าสู่ระบบของการท่องเที่ยว ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการสร้างรายได้แก่ตัวทหารที่ปฏิบัติ อีกทั้งทหารเองย่อมมีประสบการณ์ และความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับด้านพืชพรรณ

และสัตว์ป่าในพื้นที่ดือญ่าแล้วจึงสามารถให้นักท่องเที่ยวได้รับฟังอย่างละเอียดและซาบซึ้ง และเป็นสิ่งที่ดึงดูดการอนุรักษ์ ความเชื่อมั่นในความปลดปล่อยเมื่อไม่ทราบเข้าร่วมเดินป่าด้วย แต่เมื่อข้อติงตรงๆ ที่เมื่อถึงระดับหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ทหารมีจุดอ่อนคือความตัวและตัวภาระกิจประจำที่เมื่อญี่ปุ่นประกอบกับค่าตอบแทนที่ได้รับอาจน้อยเกินกว่าที่คาดหวัง ความช้าช้าก็จำเป็นในการนำทางสถานที่เดิน อาจส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเรื่องของความรวดเร็วในความปลดปล่อยของนักท่องเที่ยวอาจลดลงได้ซึ่งทางผู้บริหารควรต้องคำนึงถึงจุดนี้ด้วย

4. ความคิดเห็นขององค์กรท้องถิ่น

องค์ประกอบหลักองค์ประกอบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น ซึ่งในส่วนของโครงการท่องเที่ยวกองพลตรบพิเศษที่ 2 ยังขาดองค์ประกอบนี้ แต่หากมองในมุมที่ทหารและครอบครัวที่เป็นประชาชนท้องถิ่นเช่นกัน ก็รู้สึกเห็นด้วยกับการที่ทหารได้มีบทบาทของการนำเที่ยวเพราฯ ยอมเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มีความรู้ด้านการเดินป่าเป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการสร้างและอำนวยความสะดวกในด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวด้วย แต่ทั้งนี้ในพื้นที่ท่องเที่ยวบังมีชุมชนช่างเคียนที่จะต้องนำชุมชนนี้เข้าสู่ระบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วย เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในที่สุด

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

ประชาชนท้องถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยวทหารกองพลตรบพิเศษที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทหารและครอบครัวที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงพื้นที่ท่องเที่ยวกับชาวเขากลุ่มช่างเคียน ซึ่งในการจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนี้ ยังจำเป็นที่จะต้องนำประชาชนในกลุ่มนี้ สองเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวครั้งนี้ด้วย จึงจะดีอีกด้วย การจัดการด้านนี้อย่างสมบูรณ์

สรุป แนวทางการจัดการของทหารในด้านการจัดการการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ในการจัดการของทหารในด้านนี้ในปัจจุบันยังขาดการนำชาวเขากลุ่มช่างเคียนเข้ามาในระบบของการจัดการ ทำให้การจัดการด้านนี้ยังไม่เป็นไปตามหลักการของ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นที่สมบูรณ์ ดังนั้น ควรที่จะต้องนำประชาชนในกลุ่มนี้เข้าร่วมในโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทหาร กองพลตรบพิเศษที่ 2 ด้วย

4.2.5 การจัดการด้านการตลาด

1. ความคิดเห็นของทหารระดับผู้ปฏิบัติ

การจัดการตรงจุดนี้ ในฐานะของทหารระดับผู้ปฏิบัติไม่ได้เข้าไปร่วมในการวางแผน การจัดการด้านกล่าวแต่สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคิดว่ายังอ่อนในด้านของการประชาสัมพันธ์ คิดว่า จะทำให้เหลื่องท่องเที่ยวของพ珑พิเศษที่ 2 เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงเก็บบุคคลภายนอกนั้น การประชาสัมพันธ์นั้นเป็นแนวทางของการจัดการในด้านนี้ที่ดี แต่ท่าที่เป็นอยู่ ทหารยังไม่เปิดตัวเองมากนัก ในฐานะของผู้ปฏิบัติไม่ทราบเกี่ยวกับนโยบายของผู้บังคับบัญชาว่าจะมีการจัดการด้านนี้ อย่างไร แต่ในส่วนตัวของทหารผู้ปฏิบัติทุกคนต้องการให้เหลื่องท่องเที่ยวของพ珑พิเศษที่ 2 มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป และเมื่อทำการเปิดตัว ก้าวเข้าสู่ระบบธุรกิจแล้ว ก็ควรทำ อย่างเต็มตัวและเต็มที่ เพื่อจะได้ก่อให้เกิดการขยายผลการท่องเที่ยวไปในด้านที่มีการเติบโตกว่าที่ เป็นอยู่

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

การจัดการด้านนี้นั้น ได้มีการวางแผนและดำเนินการภายใต้แนวนโยบายที่ต้องการ เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ จึงมีแนวทางการจัดการของการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น และคิดอัตราค่าการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ กันตาม ความเหมาะสม และราคาที่ได้ตั้งไว่นั้นคือได้ว่าเป็นระดับของราคาน้ำท่องเที่ยวที่ค่อนข้างสูงเมื่อ เทียบกับการท่องเที่ยวทั่วไปเพื่อการขายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จะต้องแบ่งรายได้ออกเป็น 4 ส่วนได้แก่ เจ้าของเหลื่องท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ประชาชนท้องถิ่นและสำนักงานท่องเที่ยวที่ค่อนข้างสูงเมื่อ เวลาล้อม ดังนั้นระดับราคาจึงเท่ากับเป็นการกำหนดคุณภาพของนักท่องเที่ยวได้ เช่นกัน จึงถือได้ว่า ในการจัดการด้านการตลาดและการนำเที่ยวของเหลื่องท่องเที่ยวทหารสอดคล้องกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ เพียงแต่ในปัจจุบันยังอ่อนทางด้านการประชาสัมพันธ์อยู่บ้าง

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์

เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคิดว่าในด้านนี้ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องและทั่วถึง มีการประชาสัมพันธ์ในบางสถานที่เท่านั้น และโดยเฉพาะในส่วนของบริษัททัวร์ที่จะบริการ นำเที่ยวแต่เฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในระดับของนักท่องเที่ยวที่เป็นนักท่องเที่ยวระดับสูง (เช่น นักท่องเที่ยวโรงเรียน รีเจนท์) ซึ่งบุคคลในกลุ่มนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มอาชญาที่ค่อนข้างมีอาชญาลักษณะ เช่น มักสูงกว่า 50 ปี จึงทำให้การตลาดทางส่วนนี้เบี่ยงเบนไป เพราะจำกัดด้วยวัย และสภาพร่างกายที่ไม่เหมาะสม ซึ่งกลุ่มอาชญาที่ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้เข้ามาท่องเที่ยวในกอง

พัฒนาระบบที่ 2 ก็คือกลุ่มอายุตั้งแต่วัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย คือ อายุไม่เกิน 50 ปี อีกทั้งในปัจจุบันการวางแผนการท่องเที่ยวตามโรงแรมต่างๆ พนักงานขายไม่เคยมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่มาก่อน การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวจึงไม่ครบถ้วน อันอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวปฏิเสธที่จะซื้อการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทางท้องน้ำได้ และด้วยลักษณะของเดินทางที่ใช้เวลาเพียง 1 วันก็สามารถเดินได้ทั่วถึง การที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนี้แล้ว ย่อมเป็นไปได้ยากกว่าเดิม เพราะนักท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้งต้องการสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ตลอดจนระยะเวลาการเดินทางต้องมากกว่าเดิม ดังนั้น ทหาร ผู้ประกอบการ ต้องดูแลความต้องการของนักท่องเที่ยวเพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้การเดินทางสำเร็จ แต่ทั้งนี้ดึงดูดอันนั้นจะต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมและศีลธรรมที่ดีงาม มีความปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ความคิดเห็นขององค์กรท่องถิ่น

การส่งเสริมการตลาดของทหารที่จัดเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศถือได้ว่า สอดคล้องกับแนวโน้มท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย และชัดเจน สามารถในการรองรับของนักท่องเที่ยว และระดับราคาที่ได้ตั้งไว้เหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดี แก่ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวอื่น เพราะราคาที่ค่อนข้างแพงเป็นการกำหนดคุณภาพของนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาท่องเที่ยวด้วย แต่ ทั้งนี้ เมื่อระดับราคาที่แพงแล้วทหารจะต้องให้การบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ากับราคาที่จ่ายไปด้วย ส่วนในด้านการบริการนำเที่ยวนั้น ปัจจุบันได้มีการบริการที่เป็นการเดินป่าท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นการสนับสนุนห้องน้ำด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งทหาร ได้มีการจัดการในส่วนนี้ดีอยู่แล้ว แต่ยังขาดการบริการในจุดของสื่อความหมายธรรมชาติและคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งทหารควรจะต้องมีการปรับปรุงในจุดนี้ด้วย

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

คิดว่าในการจัดการในด้านนี้ของทหารนั้นดีและเหมาะสมแล้ว แต่ที่ยังเห็นควรด้องเพิ่มเติมก็คือ การกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวและการมีสื่อความหมายธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวได้มีการเตรียมตัว และปฏิบัติอย่างเหมาะสมแก่การเป็นนักท่องเที่ยวเชิง-นิเวศ และได้เรียนรู้ธรรมชาติจากสื่อความหมายธรรมชาติไปพร้อม ๆ กับการบรรยายจากมัคคุเทศก์

สรุป แนวทางการจัดการของทหารในประเด็นการจัดการด้านการตลาด กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า ทหารได้ปฏิบัติ สอดคล้องกับหลักการและนโยบายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว แต่ ยังมีข้อบกพร่องในด้านการประชาสัมพันธ์ที่อ่อนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีอัตราราคาที่ค่อนข้างแพง ดังนั้น ทหารและบริษัทนำเที่ยวควรจะต้องปรับปรุง และปรับเปลี่ยน โครงสร้างราคาในกลุ่มนี้ลงเพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวชาวไทยจะได้เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวท่าทางแห่งนี้มากขึ้น

4.2.6 การจัดการด้านการส่งเสริมการลงทุน

1. ความคิดเห็นของทหารระดับผู้ปฏิบัติ

ในการจัดการด้านนี้นั้น คณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวทหารกองพลตรบพิเศษที่ 2 ได้มีการวางแผนเป็นอย่างดี โดยที่มีบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยวเข้ามาร่วมลงทุน ประกอบกับการที่ได้ร่วมงานกับบริษัทดังกล่าวได้เห็นความจริงจังและจริงใจในการดำเนินงาน ทำให้รู้สึกสบายใจที่จะร่วมงานด้วยและคิดว่าในการจัดการ โดยที่มีเพียงบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยวเพียงบริษัทเดียวร่วมลงทุนนี้ไม่เป็นการปิดกั้นและเป็นการผูกขาด เพราะต้องให้เครดิตบริษัทแม่สอดการท่องเที่ยวว่า เป็นผู้ร่วมลงทุนตั้งแต่เริ่มแรก และปัจจุบันประชาชนท่องถิน (ทหารและครอบครัว) ก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านนี้ปั่งແล็ก คือเป็นในระดับผู้ปฏิบัติ ยังไม่ได้เข้ามาเป็นผู้ร่วมลงทุนโดยตรง อันเนื่องมาจากขาดความรู้ในด้านการท่องเที่ยวซึ่งในอนาคตเชื่อว่าประชาชนกลุ่มนี้จะต้องได้เข้าร่วมเป็นผู้ลงทุนในโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของทหาร กองพลตรบพิเศษที่ 2 อีกยาวนาน

2. ความคิดเห็นของบริษัทนำเที่ยว

การดำเนินการโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของทหารเพื่อดำเนินการมาเพียง 8 เดือนซึ่งทหารก็ได้มีการสนับสนุนการลงทุนโดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาร่วมดำเนินการ และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ท่องเที่ยวของทหาร โดยจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีบริษัท แม่สอดการท่องเที่ยว และบริษัททัวร์รายหัวรี่เข้าร่วมลงทุน อีกทั้งได้มีแนวโน้มภายที่จะส่งเสริมให้ประชาชนท่องถินได้มีโอกาสเข้าไปลงทุนด้วยหากกรณีที่ได้เตรียมความพร้อมของชุมชนแล้ว จึงถือได้ว่าในการจัดการด้านนี้ของทหารสอดคล้องกับหลักการของการส่งเสริมการลงทุนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์

เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคิดว่ายังมีการลงทุนจากภาคเอกชนค่อนข้างต่ำโดยส่วนใหญ่

จะเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมากกว่า แต่อาจจะเป็น เพราะว่าพึ่งเริ่มดำเนินการโครงการจึงไม่เป็นที่แพร่หลายเท่าไนก็ ดังนั้นทางคณะกรรมการ โครงการท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการในด้านนี้โดยร่วมกับ คณะกรรมการสันสนุนจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ให้เข้ามาร่วมลงทุนให้มากยิ่งขึ้น

4. ความคิดเห็นขององค์กรเอกชน

การจัดการในด้านนี้ยังเป็นชื่อเดียวกับหัวข้อ เพราะท่าเรือยังไม่มีความชำนาญและประสบการณ์ทางการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว ดังนั้นควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและบริหารงาน อีกทั้งการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นธุรกิจอันหนึ่งซึ่งจะต้องพึ่งพากระแสการลงทุนและการตลาด ดังนั้นในการตั้งราคาขายความมองในจุดของการคุ้มทุน และบวกผลกำไรที่พอควรและราคาน้ำทึบต้องรวมเอาราคาด้านทุนทางธรรมชาติด้วย เพื่อจะได้นำรายได้ส่วนนี้กลับไปพัฒนาและบำรุงพื้นที่ท่องเที่ยวต่อไป ความมีการระดมทุนให้มากกว่านี้เพื่อการเปิดพื้นที่ท่าเรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เท่ากับได้เข้าสู่กระบวนการแข่งขันทางธุรกิจแล้ว

5. ความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

การส่งเสริมการลงทุนนับเป็นปัจจัยหลักของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญอันหนึ่ง เพราะการท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่ได้สร้างผลกำไรมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับ การท่องเที่ยวประเภทอื่น ซึ่งในการจัดการด้านนี้ของท่าเรือในปัจจุบันยังอ่อนอยู่มากควรจะต้องมีการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนให้มากขึ้นพร้อม ๆ กับการพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับประชาชนท้องถิ่น ทั้งกลุ่มของครอบครัวและกำลังพล และกลุ่มชาวเชาเกกกลุ่มชาวเชียงราย เพื่อจะได้นำประชาชนกลุ่มนี้เข้าสู่ระบบของการจัดการการลงทุนของโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือ กองผลกระทบพิเศษที่ 2 โดยอยู่ภายใต้แนวคิดของการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวบนพื้นฐานของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

สรุป แนวทางการจัดการของท่าเรือในประเทศไทย การจัดการการส่งเสริมการลงทุน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ปัจจุบันในการจัดการด้านนี้ ท่าเรือขาดการลงทุนจากภาคเอกชนตลอดรวมไปถึงหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทำให้เก็บประมาณในการลงทุนมีค่อนข้างต่ำ ทำให้การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นคณะกรรมการ โครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่าเรือกองผลกระทบพิเศษที่ 2 ควรที่จะต้องมีการระดมทุน และเปิดตัวโครงการให้มากขึ้นในทุก ๆ หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน

4.3 แนวทางการจัดการปีดพื้นที่ทหารเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการควบคุมการใช้พื้นที่ทหารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม

ประมาณมาจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

1. ทหารระดับผู้ปฏิบัติ

- ควรมีการคัดสรรบุคลากร ที่มีใจรักงานทางด้านนี้และต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วย เพราะหากบุคลากรด้านนี้ไม่สมควรใจหรือไม่รู้สึกรักงานทางด้านการบริการก็อาจส่งผลให้ทำงานได้ไม่ดี ไม่เต็มที่ อันจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวได้

- ควรมีการประสานงานและขอความร่วมมือกับอุทยานดอยสุเทพ-ปุย เพราะสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันถ้ายกับทหารบุกรุกพื้นที่อุทยานอันอาจเกิดข้อพิพาทในอนาคตได้ และนอกจากนี้หากมีการประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าวก็จะส่งผลดี คือ การที่เข้าหน้าที่ของอุทยานจะได้เข้ามาสอดส่องและช่วยดูแลพื้นที่ที่มีการบุกรุกจากชาวเขาดังที่พนในสถานที่ท่องเที่ยวเดินป่าเชิงนิเวศของทหารกองพลรบพิเศษที่ 2

- ควรมีงบประมาณในการบำรุงพื้นที่ท่องเที่ยวเดินป่า เพื่อการเข้าไปเดินท่องเที่ยวก็เท่ากับสร้างผลกระทบแก่ระบบนิเวศอยู่แล้ว และกรณีที่มีการท่องเที่ยวมากๆควรจะต้องมีการบำรุงและรักษาพื้นที่และสร้างอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกนี้ แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทหารผู้ปฏิบัติ (มัคคุเทศก์ท่องถิน) ต้องใช้เงินส่วนตัวในการซ่อมบำรุง และจัดหาอุปกรณ์ ในการท่องเที่ยว

- ควรมีการวางแผน และประสานงานระหว่างทหารผู้ปฏิบัติ และผู้บังคับบัญชา เพราะผู้บริหารจะได้รับทราบสภาพปัจจุบัน อีกทั้งการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นระบบของธุรกิจอันหนึ่งดังนั้นผู้บริหารควรเปิดใจให้กว้างในเรื่องการรับทราบข้อมูลจากผู้ใต้บังคับบัญชา อันจะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว

2. บริษัทนำเที่ยว

- ควรดำเนินการด้านการตลาดในกลุ่มคนไทยโดยการปีดแหล่งท่องเที่ยวทหารกองพลรบพิเศษที่ 2 เป็นสถานที่ที่ใช้ในการสัมมนา

- ปรับปรุงภูมิทัศน์และสร้างการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการมีจิตสำนึกในการห่วงใยทรัพยากรป่าไม้ โดยการให้นักท่องเที่ยวร่วมปลูกป่าในพื้นที่เดินป่า เช่น การปลูกต้นไฝ้ต้นกล้วยป่า เป็นต้น เพราะพืชเหล่านี้มีคุณสมบัติในการให้ความชุ่มชื้นแก่ดินและพื้นป่า อันจะเป็นแหล่งของน้ำสำรองชาติต่อไป และผลที่ตามมาก็คือนักท่องเที่ยวกลุ่มก้าวที่เคยเข้ามาปลูกต้นไม้อาจอยากเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนี้อีกรึเปล่าเพื่อดูการเติบโตของต้นไม้ที่ตนเองเคยปลูก

- จัดทำโครงการนำร่องในส่วนของชุมชนท้องถิ่นกับการเข้าสู่ระบบของการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในเขตพื้นที่เดินป่าห้องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะบริษัทได้ตระหนักดีว่า หากชาวบ้านไม่ได้รับทราบข้อมูลและได้รับการแนะนำเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชาวบ้านย่อมจะไม่เข้าใจ และโครงการนี้จะทำให้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วมในการจัดการห้องเที่ยว ในพื้นที่ของตัวเองอันจะทำให้ชาวบ้านกลุ่มนี้เกิดความรักและห่วงเห็นในทรัพยากรธรรมชาติที่ห้องเที่ยวอันจะทำให้เกิดผลของการอนุรักษ์ และรักษาป่าเพื่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และครบตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในข้อที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

3. มัคคุเทศก์

การที่นักท่องเที่ยวจะเกิดความประทับใจในสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่ง ๆ นั้น นอกจากความสวยงามและการบริการที่ดีแล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งคือการที่สถานที่ท่องเที่ยวนั้นมีผู้นำทางหรือมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์และสร้างบรรยายกาศของการท่องเที่ยวให้น่าสนใจและน่าดึงดูดและในส่วนของการเดินป่าห้องเที่ยวเชิงนิเวศจำเป็นอย่างยิ่งที่มัคคุเทศก์จะต้องมีจิตวิญญาณของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนเป็นผู้ที่ใส่ใจในด้านต่าง ๆ ของระบบนิเวศซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวนั้นเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แท้จริง จึงได้เสนอคุณสมบัติของมัคคุเทศก์นำที่ยวเชิงนิเวศดังนี้

- เป็นผู้ที่มีใจรักในงานบริการตลอดจนมีจิตสำนึกที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม
- ต้องเป็นมัคคุเทศก์ที่ผ่านการอบรมและมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- มัคคุเทศก์ต้องมีความสามารถด้านการสื่อภาษา สื่อความ มีทักษะตลอดจนเทคนิคในการให้ข้อมูลและความรู้เรื่องธรรมชาติ ระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการนำที่ยวนั้นๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างละเอียดถูกต้อง ชัดเจน สนุกสนาน และเพลิดเพลิน

- มัคคุเทศก์จะต้องเป็นผู้รู้ในกิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น รู้เรื่องการเดินป่าเป็นอย่างดี เมื่อทำทัวร์ป่าหรือ รู้เรื่องนกเป็นอย่างดีเมื่อทำการดูนกเป็นต้น
- ต้องเป็นผู้นำในด้านการปฏิบัติคนที่ดีของนักท่องเที่ยว เช่น ไม่ทิ้งขยะ ไม่ส่งเสียงดังมีกริยา罵ราหาทเรียบร้อยและสามารถเป็นผู้ชี้นำ ตักเตือนนักท่องเที่ยวที่ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมได้

4. องค์กรท้องถิ่น

4.1 กลุ่มสื่อมวลชน

- ความมีระบบของการแนะนำการเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวเช่น ชุดและรองเท้าที่เหมาะสม

- ความมีระบบของการป้องกันภัยให้สูงขึ้นในส่วนของการรอยตัวไต่ซอกหินและหน้าผา

- ทหารและบริษัทนำท่องพึงปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริการการนำท่องที่ดีเหมือนที่เป็นอยู่อย่างสม่ำเสมอตลอดไปในทุกๆ คุณภาพของนักท่องเที่ยว

- ความมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องมากกว่าในปัจจุบัน โดยสามารถร้องขอหรือทำหนังสือผ่านสถานีวิทยุ เพื่อการประกาศข่าวโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทาง กองพรมพิเศษที่ 2 ในฐานะของสื่อมวลชนยินดี และพร้อมที่จะสนับสนุนในด้านนี้

- ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของกองพรมพิเศษที่ 2 มีการประชุมเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คน ให้สามารถบอกข้อมูลแก่ผู้ที่มาติดต่อในเรื่องของการท่องเที่ยว เพราะเท่าที่เป็นอยู่ ไม่ทุกคนที่จะสามารถให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจน การที่ทหารสามารถตอบคำถามและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้ทุกคนจะทำให้เกิดความรู้สึกถึงการเตรียมความพร้อมของหน่วย

- ความมีการติดตาม ประเมินผลของการประชาสัมพันธ์เป็นระยะ ๆ โดยผ่านสื่อต่างๆ ตลอดจนน่าจะมีการจัดโปรโมชั่นพิเศษในช่วงฤดูหนาว เพราะเป็นฤดูกาลที่นักท่องเที่ยวชาวไทยตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น

- ความมีการปรับระดับราคา โดยเฉพาะอัตราค่าของนักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวไทยตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น

- ในด้านการลงทุน น่าจะมีการเพิ่มเทคนิค ตลอดจนกิจกรรมที่น่าตื่นเต้นเพิ่มเติม และน่าจะมีการประสานกับกลุ่มสถานศึกษา เพื่อให้เยาวชนเข้าไปท่องเที่ยวในกองพรมพิเศษที่ 2 อีกทั้งเป็นผลดีที่เยาวชนจะได้เรียนรู้ธรรมชาติและระบบนิเวศ อันจะส่งผลให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ และรักษาสิ่งแวดล้อม

4.2 ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานดอยสุเทพ-ปุย

- ผู้ประกอบการและทหารควรคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ คือ ハウกระรัมชาติ และระบบนิเวศ ได้รับผลกระทบจากเทือน จากการใช้ประโยชน์ใน

รูปแบบได้ก็ตาม โอกาสที่ธรรมชาติ และระบบนิเวศเหล่านี้จะเสื่อมโทรมลงหรือถูกทำลายให้ด้อยคุณค่าย่อมมีสูงขึ้น

- พื้นที่ท่องเที่ยวเดินป่าย้อมีแนวเขตของจุดประจำต่อการได้รับผลกระทบต่อสิ่งเร้าภายนอก ด้วยน้ำพื้นที่ดำเนินการจะต้องได้รับการจัดการและควบคุมอย่างเคร่งครัด

- ความมีการคัดเลือกนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะวิธีการใดๆก็ตาม ให้เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพราะนักท่องเที่ยวบางกลุ่มไม่มีคุณภาพและไม่คำนึงถึงความสันมั่นกัญชงระบบนิเวศและทรัพยากรท่องเที่ยว อันอาจส่งผลกระทบด้านลบแก่สิ่งแวดล้อมธรรมชาติได้สูง

- ความมีบุคลากรตลอดจนมีสื่อความหมายธรรมชาติ จัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ที่จำเป็นต่อการศึกษา เรียนรู้รวมไปถึงเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ

- ความมีการควบคุมพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมนันหนนาการบางชนิด อันอาจส่งผลกระทบต่อแหล่งที่อยู่อาศัยและพฤติกรรมของสัตว์ป่าโดยตรง

- ความมีการอบรม และแนะนำเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ครอบครัวที่หารอดูจนชุมชนท่องถิ่นในพื้นที่ (ชุมชนช่างเคียน) อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวอันนี้

- ความมีการทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเปิดพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

- มีแผนแม่บทของการกำหนดเขตของการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่างๆให้อยู่ภายใต้การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและต้องนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

5. นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

- กำหนดชีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง คือ จะต้องมีจำนวนที่เหมาะสมไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมเดิม

- มีระบบป้องกันภัยที่ดีและป้องกันภัยที่สุด ควรคำนึงด้วยว่า นักท่องเที่ยวก็คือประชาชนทั่วไปที่ไม่เคยมีประสบการณ์ของการได้รับความยากลำบากโดยใช้วิธีการทางทหาร จึงควรเน้นระบบของความปลอดภัยให้มากที่สุด อันจะทำให้ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวที่ห้ามกองพลรบพิเศษที่ 2 เป็นที่เชื่อมั่น แก่นักท่องเที่ยว

- ปฏิบัติตัวในการเป็นผู้ให้บริการที่ดีอยู่ช่วงสม่ำเสมอ โดยไม่คัดเลือกว่าจะต้องปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตลอดจนการฝึกฝนทางด้านการปฏิบัติตัวเป็นผู้นำทางที่สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านนิเวศน์แก่นักท่องเที่ยว

- ควรมีคู่มือของการเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว ก่อนเข้าไปท่องเที่ยว ในพื้นที่ท่องเที่ยว ตลอดจนจะต้องมีการประเมินทัศนคติ ความรู้สึก ความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวภายในภัยหลังเสร็จสิ้น การท่องเที่ยวตัวย เพื่อจะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงการบริการ ในด้านต่าง ๆ ที่ยังบกพร่อง

- กำหนดเพดานของการท่องเที่ยวว่าต้องการให้การท่องเที่ยวของกองพลตรบพิเศษที่ 2 พัฒนาไปถึงจุดใด แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้การพัฒนาอย่างยั่งยืน

6. นักท่องเที่ยว

- ปรับปรุงด้านความปลอดภัยในเส้นทางเดินป่า เช่น การมีอุปกรณ์เพิ่มความปลอดภัย ขณะไถ่เชือกลงเขา หน้าหา น้ำตก

- ควรเพิ่มสื่อความหมายธรรมชาติและเพิ่มเติมการแสดงนำเรื่องพืชพรรณ และข้อมูลด้านนิเวศให้มากขึ้น

- เพิ่มความน่าสนใจของเส้นทาง โดยการเพิ่มกิจกรรมบางกิจกรรม เช่น การดำรงชีพในป่า การซื้อขายภูเขา เป็นต้น

- ควรปรับปรุงและมีการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

- ปรับระดับราคาให้ไม่แพงจนเกินไป

สรุป โดยรวมจะเห็นได้ว่า ข้อคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวทางของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทหารกับหลักการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความสอดคล้องกันในทุก ๆ ด้าน แต่ยังมีข้อบกพร่องในส่วนของรายละเอียดในบางประเด็น ซึ่งทางคณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหาร กองพลตรบพิเศษที่ 2 ควรจะรับนำไปปรับปรุง และแก้ไข ทั้งนี้ก็เพื่อให้การท่องเที่ยวของท่ามีศักยภาพ และมีความพร้อมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยสามารถสรุปแนวทางการจัดการเปิดและการควบคุมการใช้พื้นที่ท่ามเพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม จากผลการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะ ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านบุคลากร

- ควรมีการคัดสรรบุคลากรที่สมควรใจ และรักงานด้านการบริการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริการท่องเที่ยว

- พัฒนาบุคลากรในด้านการบริการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และนำคนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม

2. ด้านการประสานงาน

- ความมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อุทยานดอนสูทพ-ปุย สื่อมวลชน เพื่อการพัฒนาและเผยแพร่ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว

- ปรับระบบการทำงาน จากระบบงานตามสายบังคับนัญชาหรือหน่วยงานราชการ ปรับเป็นการทำงานของภาคธุรกิจมากขึ้น เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน

3. ด้านการลงทุน

- ความมีงบประมาณในการบำรุงรักษาเพิ่มที่ท่องเที่ยว
- ระดมทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มของประชาชนในท้องถิ่น และจากภาคเอกชน องค์กรต่าง ๆ

4. ด้านการตลาด

- ความมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและมากกว่าที่เป็นอยู่
- ดำเนินการตลาดในเชิงรุกมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะในกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ปรับอัตราราคาให้เหมาะสมมากขึ้น

5. ด้านการบริการการท่องเที่ยว

- มีระบบการแนะนำการเตรียมตัว และการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวทั้งก่อนท่องเที่ยว ขณะท่องเที่ยว และภายหลังเสร็จสิ้นการท่องเที่ยว
  - ปรับปรุงระบบของการป้องกันความปลอดภัยให้มากขึ้น
  - เพิ่มเติมการให้ข้อมูลด้านนิเวศ และจัดให้มีสื่อความหมายธรรมชาติใหม่มากขึ้น
  - ความมีการติดตาม ประเมินผลของการท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาการบริการการท่องเที่ยวต่อไป